

SÜNENÜ'T-TİRMİZİ'YE KAYNAKLIK BAKIMINDAN İMÂM BUHÂRÎ'NIN ESERLERİ (TAHRÎC VE DEĞERLENDİRME)

Gönderim Tarihi: 16.03.2018

Kabul Tarihi: 29.05.2018

Üzeyir Durmuş

Dr. Öğr. Üyesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi,
Hadis Anabilim Dalı

Dr. Assistant Professor, Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Theology,
Department of Hadith
Çanakkale, Turkey
uzeyirdurmus@comu.edu.tr
orcid.org/0000-0003-1776-6160

Öz

İmam Tirmizî, Sünen'inde İmâm Buhârî'den hadîsler ve görüşler rivâyet etmektedir. *Sünenü't-Tirmizî*'de, Tirmizî'nin doğrudan Buhârî'den rivâyet ettiği 39 ve Buhârî tarafından da rivâyet edildiğini belirttiği 5 hadîs bulunmaktadır. Bu hadîsler *Sünenü't-Tirmizî*'deki 3956 hadîsin yaklaşık %1'ine tekabül etmektedir. İlgili hadîslerin Buhârî'nin günümüze ulaşan eserlerinde taranması sonucunda, 31 tanesinin kısmen veya tamamen bu eserlerde yer aldığı, 13 tanesinin ise bu eserlerde bulunmadığı tespit edilmiştir. Bu 31 rivâyetin 20 tanesi tam olarak, 11 tanesi ise kısmen bu eserlerde yer almaktadır. Kısamen veya tamamen örtüsen rivâyetler bir arada değerlendirildiğinde *Sünenü't-Tirmizî*'deki 31 rivâyetten 18 tanesinin *et-Târîhu'l-kebîr'*le, 11 tanesinin *el-Câmi'u's-şâhîh'*le, 4 tanesinin *el-Edebü'l-müfred'*le, 3 tanesinin *Halku ef'âli'l-'ibâd'*la ve 3 tanesinin de *et-Târîhu's-şâğîr'*le uyumlu olduğu görülmektedir. Anlaşıldığı üzere Tirmizî tercihini genellikle *el-Câmi'u's-şâhîh* kitabına giremeyen rivâyetlerden yana kullanmıştır. Tirmizî'nin tercih ettiği bu rivâyetleri içermesi muhtemel kitapların bir kısmı günümüze ulaşamadığı için Tirmizî'nin Buhârî'den naklettiği rivâyetlerin birçoğunun o eserlerde yer alıp almadığını, dolayısıyla Buhârî'nin o rivâyetleri kitaplarında rivâyet etmeyi tercih edip etmediğini doğrudan tespit etme imkânımız bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hadîs, Tirmizî, Sünen, Buhârî, Rivâyet.

Books of Imâm Bukhârî In Terms of The Source to Sunan At-Tirmidhî (Tahrîj And Evaluation)

Abstract

İmâm Tirmidhî narrates hadîths and opinions from İmâm Bukhârî in his Sunan. There are 39 hadîths In Sunan at-Tirmidhî that Tirmidhî directly narrated from Bukhârî and 5 hadîth that he said was narrated by Bukhârî. These hadîths constitute

approximately %1 of the 3956 hadiths in Sunan at-Tirmidhī. As a result of the scanning of the related hadiths in the books of Bukhārī that reaching to today, it was determined that 31 of them were partially or completely contained in these books and 13 of them were not included in these books. 20 of these 31 narrations are in exactly, 11 are in part in these books. When partially or completely overlapping narratives are evaluated together, It is seen that 18 of the 31 narrations in Sunan at-Tirmidhī are compatible with at-Tārikh al-kabīr, 11 narrations are compatible with al-Jāmi' aş-ṣahīḥ, 4 narrations are compatible with al-Adab al-mufrad, 3 narrations are compatible with Khalq af'āl al-'ibād and 3 narrations are compatible with at-Tārikh al-avsat. As it is understood, Tirmidhī has often used his preference in favor of narrations that cannot enter al-Jāmi' aş-ṣahīḥ. Since some of the books that are likely to contain these narrations preferred by Tirmidhī do not reach the present day, we cannot directly determine whether many of the narrations quoted by Tirmidhī from Bukhārī are included in those books and therefore whether or not Bukhārī prefers to narrate them in his books.

Keywords: Hadith, Tirmidhī, Sunan, Bukhārī, Narration.

Giriş

Günümüzde Özbekistan sınırları içerisinde bulunan Tirmiz'de dünyaya gelen Ebû Îsâ Muhammed b. Îsâ b. Sevre (Yezîd) et-Tirmizî (ö. 279/892), daha çok *Sünenü't-Tirmizî* diye bilinen hadîs kitabıylameshur olmuş bir muhaddistir. Tirmizî bu eserini hazırlarken çok sayıda muhaddisten faydalansmıştır. Bunlar arasında Buhârî (ö. 256/870), Müslim (ö. 261/875) ve Ebû Dâvûd (ö. 275/889) gibi *Kütüb-i Sitte* müellifleri de vardır.¹ Yaptığımız alan araştırmasına göre, Tirmizî'nin Buhârî'den naklen yaptığı rivâyetleri tespit eden, bu rivâyetlerin Buhârî'nin günümüze ulaşan eserlerinde bulunup bulunmadığını ortaya koyan ve Buhârî'nin eserlerini Tirmizî'ye kaynaklık yönünden ele alan bir çalışma bulunmamaktadır.²

¹ İ. Lütfü Çakan, "el-Câmi'u's-ṣahīḥ", *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi* (Ankara: TDV Yayınları, 1993), 7: 129.

² Konuya ilgili araştırma yaparken incelediğimiz kitap ve makâleler arasında zikredilmesinde fayda gördüğümüz bazı çalışmalar şunlardır:

a. Cemal Sofuoğlu, "Zayıf ve Mevzu Hadisler Açısından Tirmizî'nin Süneni Üzerine Bir İnceleme", *Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 6 (1989): 43-87.

b. Huriye Martı, "Tirmizî'nin Zevâidi ve Sîhhât Analizi: -Kütüb-i Sitte Merkezli Bir Mukayese-", *Hadîs Tetkikleri Dergisi* 7/2 (2009): 7-17.

c. Enes el-Ca'd, "el-Mesâilü'lletî ḥâlefe fihi't-Tirmizî şeyhahû el-Buhârî", *Kılıç 7 Aralık Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 2/2 (2015/1): 151-176.

Biz bu çalışmamızda yukarıda belirtilen konuları açıklığa kavuşturmayla çalışacağız. Böylece *Kütüb-i Sitte* müellifleri arasındaki hoca talebe ilişkisi ve birbirlerinden yaptıkları rivâyetlerin miktarı konusuna mütevazi bir katkı sunmaya gayret edeceğiz. Bu tür araştırmaların *Kütüb-i Sitte* müellifleri arasındaki bağın somut, mukâyeseli ve sayısal olarak doğru bir şekilde ortaya konulması açısından gerekli olduğu kanaatindeyiz. Zira bazen bu konuda yanlış rakamlar verildiği görülebilmektedir. Nitekim yaptığımız bir araştırmaya göre Buhârî, Mâlik'ten yaklaşık 420 farklı rivâyet naklettiği halde Fuâd Sezgin, önceki müelliflerden naklen bu sayıyı "300 kadar hadîs" şeklinde vermektedir.³

1. Sünenü't-Tirmizî

Sünenü't-Tirmizî, *Câmi'u't-Tirmizî*, *Şâhîhu't-Tirmizî*, *el-Câmi'u's-şâhîh*, *el-Müsnedü's-şâhîh*, *el-Câmi'u'l-kebîr* olarak da bilinmektedir. Ancak içerisindeki tüm hadîslerin –bizzat müellifinin birçok hadîsin sonunda yaptığı açıklamalardan da anlaşıldığı üzere– sahîh olmaması nedeniyle eserin sahîh olarak anılmasının yaniltıcı olacağını düşünenler vardır.⁴

Sünenü't-Tirmizî, 46 ana bölüm (ebvâb), 2496 altbölüm (bâb) ve 3956 hadîsten oluşmaktadır. *Tuhfetü'l-ahvezî* şerhi ile yapılan baskısında hadîs sayısı 4051'dir. Tirmizî, eserinin ana bölümleri için kitâb yerine ebvâb demeyi tercih etmiştir. Eserin ilk ana bölümü "Ebvâbü't-Tahâret'"tir. Tahâret bölümyle başladığı ve fıkıhla ilgili çok sayıda hadîs içерdiği için birçok muhaddis tarafından "Sünen" olarak kabul edilen eser, tefsîr, ahlâk vb. farklı konuları da bünyesinde barındırması nedeniyle bazı

d. Enes el-Câ'd, "Tirmizî'nin Sünen'inde Buhârî ve Ebû Zur'a'nın İhtilafları = Differences Between Bukhari and Abu Zur'a in Tirmidhi's Sunan = İhtilafü'l-Buhârî ve Ebî Zür'a fi Süneni't-Tirmizi", *Cumhuriyet İlahiyat Dergisi* 20/1 (2016): 245-266.

Bu makâleler Tirmizî'nin *Sünen'i* ve Buhârî ile Tirmizî arasındaki bağ konusunda önemli çalışmalar olsalar da bizim mevzumuza kayda değer bir katkı sunmaktan uzaktırlar. Bu makâleler dışında şu iki kitabın da burada anılmasında fayda vardır:

a. Nûreddin İtr, *el-İmâm et-Tirmizî ve'l-müvâzenetü beyne câmi'i hî ve beyne's-şâhîhayn* (b.y.: Matbaatü lecneti'-t-te'lif ve't-terceme ve'n-neşr, 1970).

b. Yûsuf b. Muhammed ed-Dâhil, *Suâlâtü't-Tirmizî li'l-Buhârî havle ehâdîs fi Câmi i't-Tirmizî* (Medîne: el-Câmiyatü'l-İslâmiyye, 2003).

Bu iki eser, Tirmizî'nin *Sünen'i* ve *Sünen*'deki bazı hadîslerle ilgili Buhârî ve Tirmizî arasındaki görüş farklılıklarını hakkında önemli bigiler içeren hacimli çalışmalar olmakla birlikte bunların da bizim konumuza sunduğu veriler oldukça sınırlıdır. Zira bizim araştırdığımız konu, Buhârî'nin rivâyetlerinin ve eserlerinin Tirmizî'nin *Sünen*'ine ne ölçüde kaynaklık ettiğidir.

³ Fuad Sezgin, *Buhârî'nin Kaynakları* (İstanbul: İbrahim Horoz Basîmevi, 1956), 305.

⁴ Bk. Çakan, "el-Câmi'u's-şâhîh", 129.

muhaddislerce de "Câmi'" türünde bir hadîs kitabı sayılmıştır. Doğrusu *Kütüb-i Sitte* içerisinde tam olarak câmi' denilebilecek tek eser Buhârî'nin *el-Câmi' u's-sâhih'*idir. Zira îmân, fîkih, ahlâk, âdâb, tefsîr ve siyer gibi bir eserin câmi' sayılabilmesi için gereken tüm bölümleri sadece o içermektedir. Kanaatımızce Müslim'in *Sahîh'i* tefsir, Tirmizî'nin eseri ise siyer içeriğinin çok az olması nedeniyle tam olarak câmi' değildir. Dolayısıyla Müslim'in eseri bu eksigine rağmen câmi' sayılacaksa Tirmizî'nin eseri de câmi' sayılmalıdır. Şu farkla ki; Müslim'in eseri *el-Câmi' u's-sâhih'*, Tirmizî'nin eseri ise sadece *el-Câmi'* diye isimlendirilmelidir. Zira başta da ifâde edildiği üzere bizzat müellifi tarafından içerisindeki bazı hadîslerin sahîh olmadığı belirtilmektedir.⁵

Tirmizî'nin eseri, hemen her hadîsten sonra rivâyetin sihhat durumuyla ilgili müellifinin yaptığı açıklamalarıyla ve sonundaki "el-'Îlel" bölümyle *Kütüb-i Sitte* içerisinde özel bir konuma sahiptir. Zira *Kütüb-i sitte*'nin diğer kitaplarında hadîslerin sihhat durumu bu yoğunlukta ele alınmamıştır. Bu yönyle hadîs öğretimi açısından da önemli bir eserdir. Zira bu eser öğrenilen teorik bir kısım hadîs usûlü konularının uygulamasını görme imkânı da sağlamaktadır.⁶

2. Tirmizî'nin Buhârî'den Rivâyet Ettiği Hadîsler

Tirmizî, *Sünen'*inde ismi Muhammed b. İsmâîl olan dört hocasından hadîs rivâyet etmektedir. Bunlardan yaptığı rivâyetler incelendiğinde Buhârî'yi sadece Muhammed b. İsmâîl olarak zikrettiği, diğerlerini ise muhtemelen onunla karıştırılmamasın diye dede isimlerini veya nisbelerini de ekleyerek kaydettiği görülmektedir.

1. Muhammed b. İsmâîl (ö. 256/870).⁷
2. Muhammed b. İsmâîl el-Vâsitî (ö. 258/872).⁸
3. Muhammed b. İsmâîl b. Yûsuf (ö. 280/893).⁹
4. Muhammed b. İsmâîl b. Semure el-Ahmesî el-Kûfî (ö. 260/874 veya 258/872).¹⁰

⁵ İki örnek için bk. Tirmizî, "Tahâret", 40 (53 ve 54).

⁶ Sünen'le ilgili geniş bilgi için bk. Nûreddin 'Itr, *el-Îmâm et-Tirmizî ve'l-müvvâzenetü beyne câmi'ihî ve beyne's-sâhihayn* (b.y.: Matbaatü lecneti'-t-te'lîf ve't-terceme ve'n-neşr, 1970).

⁷ Hakkında kısa bilgi için bk. İbn Hacer el-Askalânî, *Takrîbü't-Tehzîb* (Kâhire: Dâru'l-âsimé, ts.), 825. Tirmizî'nin *Sünen'*indeki rivâyetleri ilerde gelecek.

⁸ Hakkında kısa bilgi için bk. İbn Hacer, *Takrîbü't-Tehzîb*, 825. Tirmizî'nin *Sünen'*indeki rivâyetleri için bk. Tirmizî, "Hac", 84 (927), "Fedâilü'l-Kur'ân", 20 (2918).

⁹ Hakkında kısa bilgi için bk. İbn Hacer, *Takrîbü't-Tehzîb*, 825. Tirmizî'nin *Sünen'*indeki için bk. Tirmizî, "Nüzûr", 1 (1525).

¹⁰ Hakkında kısa bilgi için bk. İbn Hacer, *Takrîbü't-Tehzîb*, 826. Tirmizî'nin *Sünen'*indeki rivâyeti için bk. Tirmizî, "Deavât", 25 (3412).

Tirmizî, Muhammed b. İsmâîl el-Buhârî'nin yolculuklarını tamamlayıp Nişâbur'a yerleştiği hicrî 250-255 yılları arasında beş yıl boyunca kendisinden ders almıştır.¹¹ Buhârî Tirmizî'nin hocası olmakla birlikte ikisi arasındaki ilim akışının tek taraflı olduğu söylenemez. Nitekim Buhârî Tirmizî'ye: "Ben senden senin benden yararlandığından daha çok yararlandım." diyerek bu durumu mütevazi bir üslupla ifade etmiştir.¹² Ayrıca Buhârî, Tirmizî'nin *Sünen*'inde belirttiğine göre ondan iki hadîs dinlemiştir.¹³ Tirmizî hadîslerin illetleri gibi konularda hocası Buhârî'den çokça faydalananmakla birlikte ondan az sayıda hadîs rivâyet etmiştir. Nitekim *Sünen*'inde Buhârî'den hadîslerle ilgili 70 görüş nakledeken sadece 39 hadîs rivâyet ettiği görülmektedir. Bu durumun nedenine dair kaynaklarda bir bilgi bulamadık. Ancak Tirmizî'nin *Sünen*'inin *Kütüb-i sitte*'nin diğer beş kitabında bulunmayan 1280 zevâid içeriği bilgisi¹⁴ -ki *Sünen* toplam 3956 hadîsten oluşmaktadır- diğer musannifların nakletmediği farklı rivâyetleri bir araya toplamaya istekli olduğunu düşündürmektedir. Belki de bundan dolayı, hadîslerin durumlariyla ilgili Buhârî'den oldukça fazla nakilde bulunan Tirmizî, tekrara düşmemek için ondan çok hadîs nakletmemiş olabilir. Nitekim Tirmizî'nin *Sünen*'i tekrarlarının azlığıyla bilinir.¹⁵

Bu bölümde Tirmizî'nin doğrudan Muhammed b. İsmâîl el-Buhârî'den rivâyet etiği 39 ve ek olarak Buhârî tarafından da rivâyet edildiğini belirttiği 5 hadîs tam metinleriyle verilecek, bu rivâyetlerin Buhârî'nin elde mevcut olan *el-Câmi'u's-sâhih*,¹⁶ *el-Edebü'l-müfred*,¹⁷ *et-Târîhu'l-kebîr*,¹⁸ *et-Târîhu's-*

¹¹ Nûreddin 'Itr, *el-İmâm et-Tirmizî*, 17 vd.

¹² Yûsuf b. Muhammed, *Suâlâtü't-Tirmizî*, 144.

¹³ Yûsuf b. Muhammed, *Suâlâtü't-Tirmizî*, 147. İbâreler için bk. Tirmizî, "Tefsîr", 60 (3303), "Menâkîb", 21 (3727).

¹⁴ Huriye Martı, "Tirmizî'nin Zevâidi ve Sîhatt Analizi: -Kütüb-i Sitte Merkezli Bir Mukayese-", *Hadîs Tetkikleri Dergisi* 7/2 (2009): 8.

¹⁵ Bk. Çakan, "el-Câmi'u's-sâhih", 129.

¹⁶ "Buhârî, halk arasında Sahîh-i Buhârî diye şöhret bulan bu eseri 600.000 kadar hadîs arasından seçerek on altı yılda meydana getirmiştir." M. Mustafa el-A'zamî, "el-Câmi'u's-sâhih", *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi* (Ankara: TDV Yayınları, 1992), 6: 371. Sahîh-i Buhârî muhaddisinin çoğuna göre kütüb-i sitte içindeki en mu'teber eser olup Muhammed Fuâd Abdülbâkî neşrine göre 7563 hadîs içermektedir. Farklı cilt sayısında çeşitli baskıları vardır.

¹⁷ "el-Câmi'u's-sâhih'te bulunmayan güzel ahlâka dair bazı hadîsleri de ihtiva eden ve 644 bab içinde 1322 hadîsi toplayan bir eserdir." A'zamî, "el-Câmi'u's-sâhih", 6: 371. Tek cilt olup yaklaşık 500 sayfadır.

şagîr,¹⁹ ed-Du 'afâ'u-ş-şagîr,²⁰ el-Künâ,²¹ Halķu ef 'âli'l- 'ibâd,²² Ref 'u'l-yedeyn fi's-şalât,²³ el-Kirâetu ḥalfe'l-imâm²⁴ adlı eserlerinde bulunup bulunmadığı tespit edilecektir. İlgili hadîsler terfîb edilirken Sünen'deki sıra esas alınacaktır.²⁵ Buhârî'nin eserlerinde tespit edilemeyen rivâyetler,²⁶ ondan önceki veya onunla muâsır mussannifların eserlerinde bulunuyorsa dipnotlarda örnek bir veya iki esere işâret edilecektir. Sonraki dönemlerde ilgili musanniflara ait rivâyetler birçok müellif tarafından tekrar edildiği için yukarıda belirttiğimiz koşulları sağlayan eserler bulunduğu takdirde onlara atıfta bulunulmayacaktır.

İmâm Tirmizî'nin İmâm Buhârî'den yaptığı rivâyetler sırasıyla şunlardır:

1- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ يُوسُفَ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ قَالَ: «عُفْرَاتِكَ». هَذَا حَدِيثٌ حَسْنٌ غَرِيبٌ لَا نَعْرِفُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ يُوسُفَ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ. وَأَبُو بُرْدَةَ بْنُ أَبِي مُوسَى، اسْمُهُ عَامِرُ بْنُ

¹⁸ "Buhârî'nin *el-Câmi'u's-şâhîh*'ten önce yazdığı bu kitap sahasının ilk eserlerinden biri olup müellif bu eserinde ashaptan kendi şeyhlerine kadar 13.000'e yakın râvinin güvenilirlik derecesini tesbit etmiştir." A'zamî, "el-Câmi'u's-şâhîh", 6: 371. 8 ciltlik hacimli bir eserdir. Sonundaki zeyle birlikte 9 cilt olarak basılmıştır.

¹⁹ "*et-Târîhu'l-kebîr*'in bir hulâsası olup müellif bu eserinde râvileri *et-Târîhu'l-kebîr*'deki gibi alfabetik olarak değil vefat tarihlerine göre ele almakta ve onlar hakkında diğer eserlerinde rastlanmayan bilgiler vermektedir." A'zamî, "el-Câmi'u's-şâhîh", 6: 371. 2997 râvî hakkında bilgi vermekte olup 2 cilttir.

²⁰ "İbrâhim ismiyle başlamakta ve 418 râviyi ihtiva etmektedir. Buhârî'nin daha önce zikredilen kitaplarına nisbetle oldukça küçük hacimli olup alfabetiktir." A'zamî, "el-Câmi'u's-şâhîh", 6: 371. 300 sayfalık bir eserdir.

²¹ "*et-Târîhu'l-kebîr*'i tamamlayıcı mahiyette olan bu eser, isimlerinden çok künnyeleriyle tanınan 1000 kadar râvi hakkında kısa bilgiler vermektedir." A'zamî, "el-Câmi'u's-şâhîh", 6: 371. *et-Târîhu'l-kebîr*'in sonunda zeyl olarak basılmış olup yaklaşık 100 sayfadır.

²² "Kolların diğer fiilleri gibi Kur'an'ı telaffuz edişlerinin de mahlûk olduğunu ortaya koymak maksadıyla yazılan bir eserdir." A'zamî, "el-Câmi'u's-şâhîh", 6: 371. Yaklaşık 120 sayfadır.

²³ "Namazda rükûa varırken ve rükûdan kalkarken tekbir almanın sünnet olduğuna dair bir eserdir." A'zamî, "el-Câmi'u's-şâhîh", 6: 371. 198 rivâyet içermekte olup yaklaşık 190 sayfadır.

²⁴ "Ehl-i re'y*in görüşlerinin aksine farz namazlarda imamla beraber cemaatin de Kur'an okumasının gerekli olduğunu ileri süren bir eserdir." A'zamî, "el-Câmi'u's-şâhîh", 6: 371. 195 rivâyet içermekte olup yaklaşık 80 sayfadır.

²⁵ Bu hadîsleri kaynaklarına göre gruplandırarak sıralamak da mümkündür. Ancak bazı rivâyetler birden çok kaynakta bulunduğuundan tekrara düşmemek için bu yöntem tercih edilmemiştir.

²⁶ Bunun nedeni, ilgili rivâyetlerin Buhârî'nin günümüze ulaşamayan eserlerinde olması veya Buhârî'nin bu rivâyetlere kitaplarında yer vermemesi olabilir.

عبد الله بن قيس الأشعري، ولا يُعرف في هذا الباب إلا حديث عائشة.²⁷

٢ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا عَلَيُّ بْنُ الْحَسَنِ قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ وَاقِدٍ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَالِبٍ، قَالَ: سَعِثْتُ أَبَا أُمَّةَ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا لَمْ يَجُوَرْ صَلَاتُهُمْ أَذَانُهُمْ: الْعَبْدُ الْأَيْمَنُ حَقِّيْ يَرْجِعُ، وَامْرَأٌ بَاتَ وَرَوَجَهَا عَلَيْهَا سَاجِحَةً، وَإِمَامٌ قَوْمٌ وَهُمْ لَهُ كَايِهُونَ».
هذا حديث حسن عريب من هذا الوجه، وأبو عالب اسمه حزور.²⁸

٣ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ الْمُغَبَّةِ، عَنْ تَابِتِ، عَنْ أَنَّسِ قَالَ: كُنَّا نَسْمَئُ أَنْ يَبْتَوِي الْأَعْزَارُ الْعَالِقُ فَيَسْأَلُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَخْنُ عَنْهُ، فَيَبْتَأِنُ حَقْنَ كَتِلَكَ، إِذَا أَتَاهُ أَعْزَارِيْ، فَجَعَلَ بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «يَا مُحَمَّدُ! إِنَّ رَسُولَكَ أَنَّكَ تَرْعُمُ أَنَّ اللَّهَ أُرْسَلَكَ؟» فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَالَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ، وَبَسَطَ الْأَرْضَ، وَصَبَبَ الْجَبَلَ، اللَّهُ أُرْسَلَكَ؟» فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَالَّذِي رَعَمَ لَنَا أَنَّكَ تَرْعُمُ أَنَّ عَلَيْنَا حَمْنَ صَلَواتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ». فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَالَّذِي أَرْمَكَ بِهَذَا؟» قَالَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَانَ رَسُولَكَ رَعَمَ لَنَا أَنَّكَ تَرْعُمُ أَنَّ عَلَيْنَا صَوْمَ شَهْرٍ فِي السَّنَةِ؟» فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَمَّ». قَالَ: «أَنَّ اللَّهَ أَمْرَكَ بِهَذَا؟» قَالَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَانَ رَسُولَكَ رَعَمَ لَنَا أَنَّكَ تَرْعُمُ أَنَّ عَلَيْنَا فِي الْأَعْزَارِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟» قَالَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَالَّذِي أُرْسَلَكَ، اللَّهُ أَمْرَكَ بِهَذَا؟» قَالَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَالَّذِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «صَدَقَ». قَالَ: «فِيَالَّذِي أُرْسَلَكَ، اللَّهُ أَمْرَكَ بِهَذَا؟» قَالَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَانَ رَسُولَكَ رَعَمَ لَنَا أَنَّكَ تَرْعُمُ أَنَّ عَلَيْنَا فِي الْأَعْزَارِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟» قَالَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَالَّذِي أُرْسَلَكَ، اللَّهُ أَمْرَكَ بِهَذَا؟» قَالَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَالَّذِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «صَدَقَ». قَالَ: «فِيَانَ رَسُولَكَ رَعَمَ لَنَا أَنَّكَ تَرْعُمُ أَنَّ عَلَيْنَا الْحَجَّ إِلَى الْبَيْتِ مِنْ اسْطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا». فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَالَّذِي أُرْسَلَكَ، اللَّهُ أَمْرَكَ بِهَذَا؟» قَالَ: «عَمَّ». قَالَ: «فِيَالَّذِي يَعْتَكُ بِالْحَقِّ لَا أَدْعُ مِنْهُ شَيْئًا وَلَا أَحْجَوُهُنَّ». ثُمَّ وَقَبَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ صَدَقَ الْأَعْزَارِ دَخْلُ الْجَنَّةِ».
هذا حديث حسن عريب من هذا الوجه، وقد روی من غير هذا الوجه عن أنس، عن النبي صلّى الله عليه وسلم. سمعت محمد بن إسماعيل²⁹ يقول: قال بعض أهل الحديث: قوله هذا الحديث، أن القراءة على العالم والعرض عليه جائز مثل السماع، وأرجح بأن الأعزاري عرض على النبي صلّى الله عليه وسلم فأقر به النبي صلّى الله عليه وسلم.³⁰

٤ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُوسَى قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْتَلِمٍ، عَنْ الْمَخْتَنِيْ بْنِ الصَّبَّاجِ، عَنْ عَمْرُو بْنِ شَعْبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: «أَلَا مَنْ قَلَّ بِيَمِّهِ لَهُ مَالٌ فَلَيَتَّبِعْ فِيهِ، وَلَا يَتَرَكْهُ حَتَّى

²⁷ Tirmizî, "Tahâret", 5 (7). Muhammed b. İsmâîl el-Buhârî, *el-Edebü'l-müfred* (Riyâd: Mektebetü'l-meârif, 1998), 239 (363). Buhârî, *et-Târihu'l-kebîr* (Dekkan: Dârû'l-meârifi'l-Osmâniyye, ts.), 8: 386. Aynı sened ve metinle.

²⁸ Tirmizî, "Salât", 154 (360). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Bununla birlikte Buhârî'nin Ali b. el-Hasen'den (ö. 215/830) hadis aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî *el-Câmi'u's-sâhih'* te ondan 1 hadis rivâyet etmektedir. Bk. Buhârî, "Itk", 13. Bu hadîsin, anlama etki etmeyen birkaç kelime farkıyla ve aynı senedle rivâyeti için bk. İbn Ebî Seybe, *el-Muşannef* (Riyâd: Mektebetü'r-rûşd, 1409), 1: 358, 3: 558.

²⁹ Burada ismi geçen Muhammed b. İsmâîl de İmâm Buhârî'dir. Bk. Muhammed Abdurrahmân b. Abdürrahîm el-Mübârekpûrî, *Tuhfeti'l-ahvezî* şerhu Câmi'i't-Tirmizî (Beyrût: Dârû'l-kütübi'l-ilmiyye, ts.), 3: 200. İbn Hacer el-Askalânî, *Fethü'l-Bârî* Şerhu Sahîhi'l-Buhârî (Beyrût: Dârû'l-mâ'rife, 1379), 1: 149.

³⁰ Tirmizî, "Zekât", 2 (619). Buhârî, "İlim", 6. Oradaki rivâyetin senedi farklı olup metni de muhtasar ve kısmen değişiktir. Şöyle ki: İlgiî metinde hacla ilgili soru kısmı ve bedevinin eksik veya fazla yapmakla ilgili ifadeleri bulunmamakta ama gelen kişinin kimliği Dîmâm b. Sa'lebe olarak açıklanmaktadır. Bir başka rivâyette ise hadîsin başındaki nübüvvete ilgili soru bulunmamakta ama sondaki daha fazla veya az yapmamakla ilgili bedevinin sözleri ve Hz. Peygamber'in cevabı benzer ifadelerle geçmektedir. Bk. Buhârî, "Îmân", 34. Her iki rivâyette de ana tema aynı olmakla birlikte detaylar ve senedler farklıdır.

٥ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَيقِنَ قال: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ عِيَاضٍ، عَنْ عَاصِمٍ بْنِ عُمَرَ بْنِ فَقَادَةَ، حَوْدَّدَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ خَالِلٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ إِسْحَاقِ، عَنْ عَاصِمٍ بْنِ عُمَرَ بْنِ فَقَادَةَ، عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ لَبِيْدٍ، عَنْ رَافِعٍ بْنِ خَدِيجَيْ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «الْعَامِلُ عَلَى الصَّدَقَةِ بِالْحَقِّ كَالْعَازِيْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الْحَقِّ يَرْجِعُ إِلَيْ بَيْتِهِ».

حدِيثُ رَافِعٍ بْنِ خَدِيجَيْ حَلِيْثٌ حَسَنٌ. وَيَزِيدُ بْنُ عِيَاضٍ ضَعِيفٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيْثِ، وَحَدِيثُ مُحَمَّدٍ بْنِ إِسْحَاقِ أَصْحَاحٌ.³²

٦- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا صَدَقَةُ بْنُ مُوسَى، عَنْ أَنَسٍ قَالَ: سَيِّئَ الْجَيْحَنُ لِلَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِيُّ الصَّوْمَ أَفْضَلُ بَعْدَ رَمَضَانَ؟" فَقَالَ: «شَعْبَانٌ لِتَعْظِيمِ رَمَضَانَ». قَيْلَ: "فَأَيُّ الصَّادَقَةٍ أَفْضَلُ؟" قَالَ: «صَدَقَةُ فِي رَمَضَانَ».

هذا حديث عريت، وصدقه بن موسى ليس عندهم بذلك القوى.³³

٧ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحَ قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي كُوَيْرٍ، عَنْ سَعَاكِ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ أَبْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: حَاجَ أَغْزَلِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ الْمَلَائِكَةَ أَتَشْهِدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَتَشْهِدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ؟» قَالَ: «عَمْ». قَالَ: «بِالْأَكْلِ! أَدْدَنَ فِي النَّاسِ، أَنْ يَصْمِمُوا عَدَّهُ».

حدَّثَنَا أبو مُكْرِبٍ قَالَ: حَدَّثَنَا حَسَنُ الْجَفَنِيُّ، عَنْ سَعَاكِ، تَحْمِلُهُ كُلُّ الْإِسْنَادِ، حَدَّيْثُ ابْنِ عَبَّاسٍ فِيهِ أَخْتِلَافٌ، وَرَوَى سُقِيَانُ الظُّرُوفِ وَغَيْرُهُ، عَنْ سَعَاكِ، عَنْ عَكْرَمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلاً، وَأَكْثَرُ أَصْحَابِ سَعَاكِ رَوَوْا، عَنْ سَعَاكِ، عَنْ عَكْرَمَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلاً. وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ قَالُوا: ثَقَبُ شَهَادَةِ رَجُلٍ وَاحِدٍ فِي الصِّيَامِ، وَيَقُولُ إِنَّ الْمَارِكَ وَالشَّاعِفَيِّ، وَالْأَحْمَدَ، وَأَهْلَ الْكَوْفَةِ، قَالُوا: إِنَّهُمْ لَا يُقْبِلُونَ عَلَى هَذِهِ الْمُؤْمِنَاتِ.

³¹ Tirmizî, "Zekât", 15 (641). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Bununla birlikte Buhârî'nin İbrâhîm b. Mûsâ'dan (ö. 220/835) hadîs aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî *el-Câmi'u's-şâhîh*'te ondan 79 hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, "Hayz", 2. Bu hadîsin, anlama etki etmeyen birkaç kelime farkıyla ve Mûsennâ'dan itibaren aynı senedle rivâyeti için bk. İbn Zenceveyh, *el-Emvâl* (Suûdî Arabistan: Merkezü'l-Melik Faysal, 1986), 3: 989.

³² Tirmizî, "Zekât", 18 (645). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Bununla birlikte Buhârî'nin Ahmed b. Hâlid'den (ö. 214/829) hadîs aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî *el-Câmi'u's-şâhih* hârindeki bazı kitaplarında ondan hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, *el-Kırâetu halfe'l-imâm*, 18. Bu hadîsin aynı sened ve metinle rivâyeti için bk. İbn Zenceveyh, *el-Emvâl*, 1: 69. Aynı metin ve ilk râvîsi hariç aynı senedle rivâyeti için ise bk. İbn Ebî Seybe, *el-Müsnef* (Riyâd: Dârû'l-vatan, 1997), 1: 65.

³³ Tirmızî, "Zekât", 28 (663). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Ancak Buhârî'nin Mûsâ b. İsmâîl'den (ö. 223/838) hadîs aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî *el-Câmi'u-ş-sâhih*'te ondan 209 hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, "Bed'ü'l-vahy", 4. Bu hadîsin ilk râvîsi hariç aynı senedle ve önemsiz kelime farklarıyla birlikte sadece oruçla ilgili bölümünü içeren rivâyeti için bk. İbn Ebî Şeybe, *el-Muşannef*, 2: 346.

³⁴ فيه إلا شهادة رجلين.

٨ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ جَعْفَرٍ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حُمَّادٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبَرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الصَّوْمُ يَوْمٌ نَصُومُونَ، وَالظَّفَرُ يَوْمٌ نُضَخُونَ».

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَيْرُ بَالِغٍ. وَقَسَرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ هَذَا الْحَدِيثُ، فَقَالَ: إِنَّمَا مَعْنَى هَذَا أَنَّ الصَّوْمَ وَالظَّفَرَ مَعْ الجَمَاعَةِ وَعَظِيمٌ³⁵ لِلنَّاسِ.

٩ - حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ، أَنَّهُ قَالَ: أَتَيْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ فِي رَمَضَانَ وَهُوَ يُدْبِسُ سَمَرًا، وَقَدْ رُجِلْتُ لَهُ رَاحِلَتُهُ، وَلَيْسَ ثَابَ السَّمَرُ، فَدَعَا بِطَعَامٍ فَأَكَلَ، فَقُلْتُ لَهُ: «شَنَّةٌ؟» قَالَ: «شَنَّةٌ». ثُمَّ رَكِبَ.

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ، قَالَ: أَتَيْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ فِي رَمَضَانَ، فَلَذِكَرَ حَوْدَهُ.

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ هُوَ أَبْنُ أَبِي كَثِيرٍ هُوَ مَارِبِيُّ بْنَهُ، وَهُوَ أَخُو إِسْمَاعِيلِ بْنِ جَعْفَرٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ هُوَ أَبْنُ بَحْبِحٍ وَالْأَدْعَلِيِّ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمَلِيَّيِّ، وَكَانَ يَجْعَلُ مِنْ مَعِينِ يَضْعَفُهُ.

وَقَدْ ذَكَرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَيْهِ هَذَا الْحَدِيثَ، وَقَالُوا: «الْمُسَافِرُ أَنَّ يُفْطِرَ فِي نَيْمَهُ قَبْلَ أَنْ يَجْرُجَ وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَقْصُرَ الصَّلَاةَ حَتَّى يَجْرُجَ مِنْ جَهَادِ الْمَدِيَّةِ أَوِ الْقَرَبَةِ». وَمُوْ قَوْلُ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمِ الْحَاظِلِيِّ³⁶

١٠ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنِي الْحَسَنُ بْنُ بِشْرٍ، حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْعُصَنَاءُ ثَلَاثَةٌ: قاضِيَانِ فِي النَّارِ، وَقاضِيَنِ فِي الْجَنَّةِ، رَجُلٌ قَسَّى بِعِيرَ الْحَقِّ فَعَلَمَ ذَاكَ فِي النَّارِ، وَقاضِي لَا يَعْلَمُ فَأَهْلَكَ حُقُوقَ النَّاسِ فَهُوَ فِي النَّارِ، وَقاضِي قَسَّى بِالْحَقِّ فَذَلِكَ فِي الْجَنَّةِ».³⁷

³⁴ Tirmizî, "Savm", 7 (691). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Bununla birlikte Buhârî'nin Muhammed b. es-Sabbâh'tan (ö. 227/842) hadîs aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî *el-Câmi'u's-şâhîh*'te ondan 4 hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, "Ezân", 142. Bu hadîsin ilk iki râvîsi hariç aynı sened ve metinle rivâyeti için bk. Abdullâh b. Abdurrahmân ed-Dârimî, *Sünenü'd-Dârimî* (Suûdî Arabistan: Dârû'l-muğnî, 2000), "Savm", 6.

³⁵ Tirmizî, "Savm", 11 (697). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Ancak Buhârî'nin İbrâhîm b. Münzîr'den (ö. 236/851) hadîs aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî *el-Câmi'u's-şâhîh*'te ondan 72 hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, "Vudû'", 14. Bu hadîsin, sahâbî râvîsi hariç diğer râvîleri farklı bir sened ve öünsüz farklar hariç ilgili hadîsin ibârelerini de içeren biraz daha uzun bir metinle rivâyeti için bk. Abdurrezzâk es-San'ânî, *el-Muşannef* (Beyrût: el-Mektebetü'l-İslâmî, 1403), 4: 155.

³⁶ Tirmizî, "Savm", 76 (800). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Bununla birlikte Buhârî'nin Saîd b. Ebî Meryem'den (ö. 224/839) hadîs olduğu konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî *el-Câmi'u's-şâhîh*'te ondan 48 hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, "İlim", 36. Bu hadîsin, aynı sened ve öünsüz farklar dışında aynı metinle rivâyeti için bk. Ali b. Ömer ed-Dârekutnî, *Sünenü'd-Dârekutnî* (Beyrût: Müessesetü'r-risâle, 2004), 3: 160.

³⁷ Tirmizî, "Akhâm", 1 (1322). Buhârî, *et-Târîhu'l-kebîr*, 3: 327. Buhârî, *et-Târîhu's-sâgîr* (Kâhire: Dârû't-türâs, 1977), 1: 225. Farklı bir senedle ve sadece "الْعُصَنَاءُ ثَلَاثَةٌ" ibâresi. Buhârî, *el-Câmi'u's-şâhîh*'te Hasan b. Beşîr'den (ö. 221/836) 2 hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, "İstiskâ'", 11. Bu hadîsin, farklı sened ve yaklaşık aynı anlamlı bir metinle rivâyeti için bk. Ma'mer b. Râşîd, *el-Câmi'* (Beyrût: el-Mektebü'l-İslâmî, 1403), 11: 328.

١١ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو ثُعَيْبٍ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدَهُ بْنُ مُسْلِمٍ قَالَ: حَدَّثَنَا يَوْسُفُ بْنُ حَبْيَانٍ، عَنْ سَعِيدِ الطَّائِيِّ أَبْنِ الْبَخْرَىِيِّ، أَنَّهُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو كَبِشَةَ الْأَمَارِيِّ، أَنَّهُ سَعَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِلَكُنَّهُ أَقْسِمُ عَلَيْهِنَّ وَأَحَدُكُمْ خَدِيْلًا فَأَخْفَطُوهُ». قَالَ: «مَا نَقَصَ مَا عَدَ مِنْ صَدَقَةٍ، وَلَا طَلْمَعَ عَدَ مَظْلَمَةً فَصَبَرَ عَلَيْهَا إِلَّا زَادَهُ اللَّهُ عَزَّزَ، وَلَا فَتَحَ عَدْ بَابَ مَسْأَلَةٍ إِلَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ بَابَ فَقْرِيٍّ». أَوْ كَلِمَةً تَحْوِلُهَا. «وَأَحَدُكُمْ خَدِيْلًا فَأَخْفَطُوهُ». قَالَ: «إِنَّ الدُّنْيَا لَأَرْبَعَةُ نَفَرٌ، عَدَ رَزْقَهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا فَهُوَ يَتَقْنِي فِيهِ رَزْقَهُ، وَيَصْلِي فِيهِ رَحْمَةً، وَيَعْلَمُ لِلَّهِ فِيهِ حَمَلًا، يَهْدِي بِأَضْنَالِ الْمَنَازِلِ، وَعَدَ رَزْقَهُ عِلْمًا وَلَا يَرْفَعُهُ مَالًا فَهُوَ صَادِقُ الْهَيَّةِ يَقُولُ: لَوْ أَنْ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ بِعَمَلِ فَلَانِ فَهُوَ يَنْتَهِي فَأَجْرِمُهَا سَوَاءً، وَعَدَ رَزْقَهُ اللَّهُ مَالًا وَمَرْزُقَهُ عِلْمًا فَهُوَ يَجْعَلُ فِي مَالِهِ بِعِيرَ عِلْمٍ لَا يَتَقْنِي فِيهِ رَزْقَهُ، وَلَا يَعْلَمُ لِلَّهِ فِيهِ حَمَلًا، فَهُدَا يَأْخُذُ الْمَنَازِلَ، وَعَدَ مَرْزُقَهُ عِلْمًا وَلَا عِلْمًا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنْ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ بِعَمَلِ فَلَانِ فَهُوَ يَنْتَهِي فَوْرًا مَمَّا سَوَاءً». «هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ».

١٢ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا آدُمُ بْنُ أَبِي إِيَّاسٍ قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ أَبُو مَعاوِيَةَ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عُمَيْرٍ، عَنْ أَبِي سَلَحَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَاعَةٍ لَا يَجْرِي فِيهَا أَحَدٌ، فَأَتَاهُ أَبُو بَكْرُ، فَقَالَ: «مَا حَاجَإِبَّكَ يَا أَبَا بَكْرٍ؟» فَقَالَ: «خَرَجْتُ الْأَقْرَبَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنْظَرَ فِي وَجْهِهِ وَالشَّلِيمِ عَلَيْهِ». فَلَمْ يَلْبِسْ أَنْ جَاءَ عُمَرًا، فَقَالَ: «مَا حَاجَإِبَّكَ يَا عُمَرُ؟» قَالَ: «جُنُونٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!» قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَأَنَا قَدْ وَجَدْتُ تَعْضُّ دَلِكَ، فَأَنْطَلَقُوا إِلَيْيَهِ مِنْ الشَّيْهَانَ الْأَنْصَارِيِّ». وَكَانَ رَجُلًا كَبِيرَ التَّحْلِيلِ وَالشَّاءِ وَمَمْ يَكُنْ لَهُ حَدْلَمَ لَلَّمَ يَجِدُهُ، فَقَالُوا لِأَنَّهُ أَنْصَارِيَّ: «أَئِنَّ صَاحِبَكَ؟» فَقَالُوا: «أَنْطَلَقَ سَيَّعْلُوبُ لَنَا الْمَاءَ». فَلَمْ يَلْبِسْ أَنْ جَاءَ أَبُو الْمَيْمَنَ بَغْرِيَةً يَرْجِعُهَا فَوْصَفَهَا كَمْ جَاءَ يَلْتَمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيَقْدِيَهُ بِأَيْهِ وَأَمِهِ، ثُمَّ انْطَلَقَ إِلَيْهِ حَدِيقَتِهِ بَسْطَهُ لَهُمْ بِسْطًا، ثُمَّ انْطَلَقَ إِلَيْهِ خَلَفَهُ فَحَاجَ يَقْنُو فَوْضَعَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَفَلَا تَنْقِيَتُ لَنَا مِنْ رَأْيِهِ؟» فَقَالَ: «يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَرَدْتُ أَنْ تَحْتَأْرُوا». أَوْ قَالَ: «تَحْبِبُوا مِنْ رُطْبِهِ وَسُسْرِهِ». فَأَكَلُوا وَشَبُّوا مِنْ ذَلِكَ الْمَاءِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «هَذَا وَالَّذِي تَقْسِيَ يَنْدِهِ مِنَ الْعِيمَ الَّذِي سَسَّلَوْنَ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ظَلَّ بَارِدًا، وَرَطَبَ طَبَّىَتْ، وَمَاءَ بَارِدًا». فَأَنْطَلَقَ أَبُو الْمَيْمَنَ يَصْنَعُ لَهُمْ طَعَاماً، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَنْجُنْ ذَاتَ ذَرِّ». قَالَ: فَدَبَحَهُمْ عَنَّا أَوْ حَدَّبَهُمْ بِهَا فَأَنْهَمُهُمْ بِهَا فَأَكَلُوا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «هَلْ لَكَ خَادِمٌ؟» قَالَ: «لَا». قَالَ: «فَإِذَا أَتَانَا سَيِّيْفَتَهُ». فَأَتَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَأْسِيْنِ لَيْسَ مَعَهُمَا ثَلَاثَ فَأَتَاهُ أَبُو الْمَيْمَنَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اَخْتَرْ مِنْهُمَا». قَالَ: «يَا نَبِيَّ اللَّهِ! اَخْتَرْ لِي». فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ الْمِسْتَشَارَ مُؤْتَمِنٌ، خُذْ هَذَا فَإِنِّي رَأَيْتُهُ مُصْلِيًّا وَاسْتَوْصُ بِهِ مَعْوِوفًا». فَأَنْطَلَقَ أَبُو الْمَيْمَنَ إِلَيْهِ أَمْرَأَهُ فَأَخْبَرَهَا بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَاتَلَتْ أَمْرَأَهُ: «مَا أَنْتَ بِيَالِغٍ مَا قَالَ فِيهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا أَنْ تَعْقِفَهُ». قَالَ: «فَهُوَ عَيْقَبٌ». فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ مُمِيزُتَبَّاً وَلَا خَلِيقَةَ إِلَّا وَلَهُ بِطَانَتَهُ طَانَةً تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَاهُ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَبِطَانَةً لَا تَأْلُمُهُ خَبَالًا، وَمَنْ يُوقَ بِطَانَةَ السُّوءِ فَقَدْ وَقَى». «هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَيْرِهِ».

١٣ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمَهَاجِرِ، عَنْ أَبِي سَلَامٍ الْجَبَشِيِّ، قَالَ: بَعَثَ إِلَيْهِ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الرَّبِيعِ بَعْلَمَتْ عَلَى التَّرِيدِ، قَالَ: فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ قَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ لَقَدْ شَقَّ عَلَى مَرْكَبِي التَّرِيدِ، فَقَالَ: «يَا أَبَا سَلَامٍ مَا أَرَدْتُ أَنْ أَشْقَى عَلَيْكَ وَلَكِنْ بِلَقْنِي عَنْكَ حَدِيثٌ حَكَاهُ عَنْ تَوْبَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْحَوْضِ فَأَحَبَبْتُ أَنْ تُشَافِقَنِي بِهِ». قَالَ أَبُو سَلَامٍ: «حَدَّثَنِي تَوْبَانٌ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «حَوْضِي مِنْ عَمَانَ الْبَلْقَاءِ».

³⁸ Tirmizî, "Zühd", 17 (2325). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Bununla birlikte Buhârî'nin Ebû Nuaym'dan (ö. 218/833) hadîs aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî el-Câmi' u's-sâhih'te ondan 186 hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, "Îmân", 39. Bu hadîsin, aynı sened ve metinle rivâyeti için bk. Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, 29: 562.

³⁹ Tirmizî, "Zühd", 69 (2369). Muhammed b. İsmâîl el-Buhârî, el-Edebü'l-müfred, 135 (256). Aynı senedle rivâyet edilmişdir ama orada hadîsin tümü değil "مَلَكَ لَكَ خَادِمٌ؟" dan itibaren son kısmı bulunmaktadır. Hadîsin ilk iki râvîsi hariç senedi ve metni Tirmizî rivâyetiyle aynı olan bir versiyonu için bk. Ahmed b. Şuayb en-Nesâî, es-Sünenü'l-Kübrâ (Beyrût: Müessesetü'r-risâle, 2001), 6: 212.

ماؤه أشدُّ بياضاً مِنَ الْبَلْتَ وَأَخْلَى مِنَ الْعَسْلِ، وَأَكْوَبَهُ عَدَدُ بُنُومِ السَّمَاءِ، مِنْ شَرْبِ مِنْهُ شَرْيَةٌ لَمْ يَظْمَأْ بَعْدَهَا أَبَدًا، أَوْلُ النَّاسِ وُزُودًا عَلَيْهِ فُقَرَاءُ الْمَهَاجِرِينَ، الشَّعْثُ رُؤُوسًا، الدُّسُسُ شَيَابًا الْبَيْنَ لَا يَنْكِحُونَ الْمَنْعَمَاتَ وَلَا تُفْقَعُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّدَدِ». قال عمر: «الكُنْ تَكْحُثُ الْمَنْعَمَاتَ، وَفُقَعَ لِي السَّدَدُ، وَنَكْحُثُ فَاطِمَةَ بْنَتْ عَبْدِ الْمَلِكِ لَا جَنَمَ لَيْ لَا أَعْسِلُ رَأْسِي حَتَّى يَسْعَثُ، وَلَا أَعْسِلُ ثُوْبِي الْلَّوِي لَيْ جَسْدِي حَتَّى يَسْسَخُ».

هذا حدیث عربی من هذا الوجه. وقد روی هذا الحديث عن معاذ بن أبي طلحة، عن ثوبان، عن النبي صلى الله عليه وسلم. وأبو سالم الجبشي اسمه: مطرور وهو شامي ثقة.⁴⁰

٤ - حدثنا محمد بن إسماعيل قال: حدثنا هشام بن عمار قال: حدثنا عبد الحميد بن حبيب بن أبي العشرين قال: حدثنا الأوزاعي قال: حدثنا حسان بن عطية، عن سعيد بن المسيب، الله ألمي أبا هريرة فقال أبو هريرة: «أشألك الله أن يجمع بي وبيتك في سوق الجنة». فقال سعيد: «أفيها سوق؟» قال: «نعم، آخرن رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أن أهل الجنة إذا دخلوها ذكروا فيها بفضل أعمالهم، ثم يذذن في مقدار يوم الجمعة من أيام الدنيا فيزورون ربهم، وبغير لهم عرشة ويتبدى لهم في رياض الجنة، فتوضع لهم متابر من ثوب ومتابر من لفوح، ومتابر من ياقوت، ومتابر من زبرجد، ومتابر من ذهب، ومتابر من فضة، وبجلس أذناهم وما فيهم من ذي على شباب المشرك والكافر، ما يرون أن أصحاب الكراسي بافضل منهم بجلسا». قال أبو هريرة: قلت: يا رسول الله! وهل ترى زرتنا؟ قال: «نعم». قال: «هل تمازون في رؤية الشمس والقمر ليلة البدر؟ قلت: لا». قال: «كتلك لا تمازون في رؤية ربكم ولا يبتئلي في ذلك المجلس رحل إلا حاضرة الله محاصرة حتى يتغول للرجل منهم: يا فلان ابن فلان أتذكر يوم قلت: كذا وكذا؟ فيدركه بعض عذراته في الدنيا، فيقول: يا رب ألم تغفر لي؟ فيقول: بل، فيسعه مغفرتي بأعانت مترافق هلاك، فيما على ذلك عشيتهم سحابة من فوقهم فامطرت عليهم طيباً لم يجدوا مثل ريحه شيئاً قط، وبقول زينا تبارك وتعالى: قوموا إلى ما أعددت لكم من الكراهة فخذلوا ما استحببتم، فتاي شوقاً قد حفت به الملائكة، فيه ما لم تظر العيون إلى مثيله، ولم تستمع الآذان، ولم يخطر على اللوب فيمحى إلينا ما اشتهرنا، ليس يبلغ فيها ولا يُشرى، وفي ذلك السوق يلقي أهل الجنة بعضهم بعضها». قال: «فتشمل الرحل دو المثلثة المترفة فليقل من هو دوته وما فيهم ذي فيروعة ما ترى عليه من الناس، فما ينتصري آخر حدبه حتى يتخيل عليه ما هو أحسن منه، وذلك الله لا يتبغى لأحد أن يكون فيها، ثم تصرف إلى مازلنا، فتلقانا أزواجاً نافذل مرحباً وأهلاً، لند حست وإن يكن من الجمال أصلن بما فارقتنا عليه، فيقول: إنما حالستنا اليوم زينا الجبار، ويعينا أن تنتقب بيشل ما اتفينا».

هذا حدیث عربی لا تعریفه إلا من هذا الوجه. وقد روی سعيد بن عمرو، عن الأوزاعي، شيئاً من هذا الحديث.⁴¹

٥ - حدثنا محمد بن إسماعيل قال: حدثنا إبراهيم بن موسى قال: أخبرنا الويلد بن مسليم قال: حدثنا روح بن جناح، عن مجاهد، عن ابن عباس، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «قيقية أشد على الشيطان من ألف غابره».

هذا حدیث عربی ولا تعریفه إلا من هذا الوجه من حدیث الويلد بن مسليم.⁴²

٦ - حدثنا محمد بن إسماعيل قال: حدثنا إبراهيم بن محيي بن محمد بن عباد المدني قال: حدثني أبي بحبي بن محمد، عن محمد بن إسحاق، عن محمد بن مسليم الهمري، عن عزوة بن الزبير، عن عائشة، قالت: «قديم زيد بن حارثة المويانة ورسول الله صلى الله عليه وسلم في بيتي فأتاه فقعن الباب، فقام إليه رسول الله صلى الله عليه وسلم عزياناً يجهز ثوبه، والله ما رأيته عزياناً قبله ولا بعده».

⁴⁰ Tirmizî, "Sifetü'l-kıyâmet", 15 (2444). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Bununla birlikte Buhârî'nin Hişâm b. Ammâr'dan (ö. 245/859) hadîs aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî el-Câmi'u's-şâhîh'te ondan 4 hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, "Salât", 75. Bu hadîsin, ilk râvî hariç aynı sened ve önemsiz kelime farkları hariç aynı metinle rivâyeti için bk. Ebû Dâvûd et-Tayâlisî, el-Müsned (Mısır: Dârû Hicr, 1999), 2: 335.

⁴¹ Tirmizî, "Sifetü'l-cennet", 15 (2549). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Sadece rü'yete ilgili kısa bir bölüm el-Câmi'u's-şâhîh'in bazı rivâyetlerindeki metinlerle benzerdir, senedi ise farklıdır. Benzer metin için bk. Buhârî, "Buyû'", 18. Bu hadîsin, aynı sened ve aynı metinle rivâyeti için bk. İbn Mâce, "Zühd", 39.

⁴² Tirmizî, "İlim", 19 (2681). Buhârî, et-Târîhu'l-kebîr, 3: 308. Aynı sened ve metinle.

فَاعْتَصِمُهُ وَقِبَلَهُ.

هذا حدیث حسن عریب لا تعریفه من حدیث الرُّهْرَیٰ إلَّا مِنْ هَذَا الوجه.⁴³

١٧ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَيَّانَ قَالَ: حَدَّثَنَا سَلِيمُ بْنُ حَيَّانَ بَصْرِيٌّ قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ مِيَّاءَ، عَنْ حَابِرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي كَرْجَلٌ بَنِي دَارًا فَأَكْمَلَهَا وَأَخْسَنَهَا إِلَّا مَوْضِعُ لَيْلَةِ فَجَعَلَ النَّاسَ يَدْخُلُونَهَا وَيَسْعَجُبُونَ مِنْهَا وَيَقُولُونَ لَوْلَا مَوْضِعُ الْلَّيْلَةِ».

وفي الباب عن أبي بن كعب، وأبي هريرة، هذا حدیث حسن صحيح عریب من هذا الوجه.⁴⁴

١٨ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبْنَانَ بْنَ زَيْدَ قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ سَلَامٍ، أَنَّ أَبَا سَلَامٍ، حَدَّثَنَاهُ أَنَّ الْحَارِثَ الْأَشْعَرِيَّ، حَدَّثَنَاهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ أَمْرَ يَحْيَى بْنَ زَيْدٍ يُخْمِسُ كَلِمَاتَ الْعَمَلِ هَذِهِ وَأَمْرَ بْنِ إِسْرَائِيلَ أَنْ يَعْمَلُوا هَذِهِ، فَإِنَّمَا يَعْمَلُونَ أَنْ يَعْمَلُوا هَذِهِ، وَإِنَّهُ كَادَ أَنْ يُطْبَعَ هَذِهِ، فَقَالَ يَحْيَى: إِنَّ اللَّهَ أَمْرَكَ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ لِيَعْمَلُوا هَذِهِ وَأَمْرَ بِيَسَرِيَّةِ إِنَّمَا أَنْ يَأْمُرُوكُمْ، وَإِنَّمَا أَنْ يَأْمُرُوكُمْ، فَقَالَ يَحْيَى: أَخْشَى إِنْ سَيَقْتَنِي هَذِهِ أَنْ يُمْسِكَ بِي أَوْ أَعْذَبَ، فَجَمِيعُ النَّاسِ فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ، فَأَمْتَلَ الْمِسْجِدُ وَقَعَدُوا عَلَى الشُّرُفِ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَمْرَكَ بِخَمْسِ كَلِمَاتٍ أَنْ يَعْمَلُوا هَذِهِ، وَأَمْرَكَ أَنْ يَعْمَلُوا هَذِهِ: أَوْهُمْ أَنْ تَعْمَلُوا هَذِهِ؟ تَعْدُدُوا اللَّهُ وَلَا تُشْرِكُوهُ بِهِ شَيْئًا، وَإِنْ مَثَلَ مِنْ أَشْرَكَ بِاللَّهِ كَمَثَلَ رَجُلٍ اشْتَرَى عِنْدَنَا مِنْ خَالِصِ مَالِهِ يَذْهَبُ أَوْ وَرَقٌ، فَقَالَ: هَذِهِ ذَارِيٌّ وَهَذِهِ عَمَلِيٌّ فَأَعْمَلُ وَأَدَّى إِلَيْهِ، فَكَانَ يَعْمَلُ وَيُؤْتُدُ إِلَى غَيْرِ سَيِّدِهِ، فَأَقْبَلُوكُمْ بِرَبِّيَّتِهِ أَنْ يَكُونُ عَنْدَهُ كَذِيلَكُ؟ وَإِنَّ اللَّهَ أَمْرَكُمْ بِالصَّلَاةِ، فَإِذَا صَلَّيْتُمْ فَلَا تَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ يَنْهَا بِوَخْفَهُ لِوَجْهِ عَبْدِهِ فِي الصَّلَاةِ، مَا لَمْ يَنْتَهُ، وَأَمْرَكُمْ بِالصَّيَامِ، فَإِنَّ مَثَلَ ذَلِكَ كَمَثَلَ رَجُلٍ فِي عِصَانِيَّةٍ مَعَهُ صُرُّهُ فِيهَا مِسْنَاتٍ، فَكُلُّهُمْ يَعْجَبُ أَوْ يُعْجِزُهُ رَبُّهُمَا، وَإِنَّ رِيحَ الصَّائِمِ أَلْيَبُ عَنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، وَأَمْرَكُمْ بِالصَّدَقَةِ فَإِنَّ مَثَلَ ذَلِكَ كَمَثَلَ رَجُلٍ رَجُلُ الْعَالَمِ، فَأَوْتَعُوا يَدَهُ إِلَى عَنْقِهِ وَقَدَّمُوهُ لِيَضْرِبُوا عَنْقَهُ، فَقَالَ: أَنَا أَفَيْهُمْ مِنْكُمْ بِالظَّلِيلِ وَالْكَثِيرِ، فَقَدَّى نَفْسَهُ مِنْهُمْ، وَأَمْرَكُمْ أَنْ تَذَكُّرَ اللَّهُ فَإِنَّ مَثَلَ ذَلِكَ كَمَثَلَ رَجُلٍ خَرَجَ عَلَوْنَ فِي أَوَّلِ سِرَاعِنَاحٍ إِذَا أَتَى عَلَى حَصْنٍ حَصِينٍ فَأَخْرَزَ نَفْسَهُ مِنْهُمْ، كَذِيلَكَ العَبْدُ لَا يُجْزِي نَفْسَهُ مِنْ الشَّيْطَانِ إِلَّا يَدْكُرُ اللَّهَ». قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَإِنَّ أَمْرَكُمْ بِخَمْسِ اللَّهِ أَمْرِيَّتِي بِهِنَّ: السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ وَالْجَاهَدُ وَالْمَحْرَهُ وَالْجَمَاعَهُ، فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَهَ قِيَدَ شَيْرَ فَقَدَّ خَلَعَ رِنْقَهُ الْإِسْلَامِ مِنْ عَنْقِهِ إِلَّا أَنْ يَرْجِعَ، وَمَنْ أَدْعَى دُعَوَيِ الْجَاهَلَيَّهَ فَإِنَّهُ مِنْ جُنَاحِ حَمَّهُمْ». فَقَالَ رَجُلٌ: «يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ صَلَّى وَصَامَ؟» قَالَ: «وَإِنَّ صَلَّى وَصَامَ، فَاذْعُو بِدِعْوَيِ اللَّهِ الْوَدِي سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ، عِبَادُ اللَّهِ».

هذا حدیث حسن صحيح عریب. قال محمد بن إسماعیل: "الحارث الأشعري له صحبة وله غيره" هذا الحديث.⁴⁵

١٩ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدًا بْنَ يَحْيَى قَالَ: حَدَّثَنَا بَشِيرًا بْنَ الْمَهَاجِرِ قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرْيَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «هَلْ تَذَرُونَ مَا هَذِهِ وَمَا هَذِهِ، وَرَمَّيَ بِخَصَائِصِهِ؟ قَالُوا: «اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ». قَالَ: «هَذَا الْأَمْلَ وَهَذَا الْأَجْلَ».

هذا حدیث حسن عریب من هذا الوجه.⁴⁶

⁴³ Tirmizî, "İsti'zân", 32 (2732). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Bununla birlikte Buhârî'nin İbrâhîm b. Yahyâ'dan (ö. 245/859) hadîs aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî et-Târîhü's-şâqâr'de ondan 1 hadîs rivâyet etmektedir. Buhârî, et-Târîhü's-şâqâr, 1: 120. Buhârî'den önceki ve muâsırı muhaddislerin günümüze ulaşan eserlerinde de bu rivâyet yer almamaktadır.

⁴⁴ Tirmizî, "Emsâl", 2 (2862). Buhârî, "Menâkib", 18. Senedi ve baştaki "إِنَّمَا" edatının olmaması hariç metni aynıdır.

⁴⁵ Tirmizî, "Emsâl", 3 (2863). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bu sened ve metinle bulunamadı. Ancak et-Târîhü'l-kebîr'de (1: 325) şöyle bir rivâyet vardır:

(إِبْرَاهِيمُ بْنُ مِيمُونَ سَمِعَ عَنْ الدَّهْنَ بْنِ طَاوُسٍ عَنْ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ ماتَ مُفَارِقًا لِلْجَمَاعَهَ فَقَدَّ خَلَعَ رِنْقَهُ الْإِسْلَامِ مِنْ عَنْقِهِ).

⁴⁶ Tirmizî, "Emsâl", 7 (2870). Bu rivâyet, bu haliyle Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Senedi farklı ve taş yerine çizgilerle yapılan bir anlatım içeren benzer ve muhtasar bir metin için bk. Buhârî, "Rikâk", 4. Buhârî'den önceki ve muâsırı muhaddislerin günümüze ulaşan eserlerinde de bu rivâyet Tirmizî'nin naklettiği şekilde

٢٠ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: أَخْبَرَنَا هِشَامٌ بْنُ إِسْمَاعِيلَ أَبُو عَبْدِ الْمَلِكِ الْعَطَّارُ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ شَعْيَبٍ قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَلَيْمانَ، عَنِ الْوَلِيدِ بْنِ عَنْدِ الرَّمْنَنِ، أَنَّهُ حَدَّثَنَاهُ عَنْ جُبِيرِ بْنِ نُعْمَانَ، عَنْ تَوَاسِيْنَ بْنِ سَمْعَانَ، عَنِ النَّجِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «يَا أَيُّ الْقُرْآنَ وَأَهْلُهُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ بِهِ فِي الدُّنْيَا تَقْدِيمُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ وَآخِرُ عُمْرَنَا». قَالَ تَوَاسِيْنُ: وَضَرَبَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَثَلًا لَّا تَأْتِيَنَّ أَمْقَالٍ مَا تَسْيِئُهُنَّ بَعْدَ قَالَ: «تَأْتِيَنَّ كَانَهُمَا غَيَابَاتِنَّ وَبَيْنَهُمَا شَرْقٌ، أَوْ كَانَهُمَا غَمَامَاتِنَّ سَرْدَادَانِ، أَوْ كَانَهُمَا طَلَّةً مِّنْ طَيْرٍ صَوَافَّ بُجَادَلَانِ عَنْ صَاحِبِهِمَا».

وَفِي الْبَابِ عَنْ مُرْنِدَةِ، وَأَبِي أَمَامَةَ، هَذَا حَدِيثُ حَسْنٍ عَرِيبٍ مِّنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَمَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ عَدْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّهُ يَجِيءُ تَوَابُ قِرَاءَتِهِ، كَذَّا فَسَرَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ هَذَا الْحَدِيثُ وَمَا يُشَبِّهُهُ هَذَا مِنَ الْأَخْدَادِ أَنَّهُ يَجِيءُ تَوَابُ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ، وَفِي حَدِيثِ التَّوَاسِيْنَ عَنِ النَّجِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا يَدُلُّ عَلَى مَا فَسَرَ إِذْ قَالَ النَّجِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَأَهْلُهُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ بِهِ فِي الدُّنْيَا». فَقَوْيَ هَذَا دَلَالُ أَنَّهُ يَجِيءُ تَوَابُ الْعَمَلِ.⁴⁷

٢١ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَمِيدِيُّ قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عَيْبَيْتَةَ، - فِي تَقْسِيرِ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودَ - قَالَ: مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ سَمَاءٍ وَلَا أَرْضٍ أَعْظَمُ مِنْ آيَةِ الْكُرْسِيِّ، قَالَ سُفْيَانُ: «الَّذِي أَيْدَى الْكُرْسِيَّ هُوَ كَلَامُ اللَّهِ، وَكَلَامُ اللَّهِ أَعْظَمُ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ».⁴⁸

٢٢ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوْيِسٍ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ العَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ ثَابِتِ الْبَنَانِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِّنَ الْأَصْنَارِ يُؤْمِنُ بِهِ فِي مَسْجِدٍ فِي بَيْتِ الْمَسْكِنِ، فَكَانَ كُلُّمَا افْتَسَحَ سُورَةُ يَقْرَأُهُمْ فِي الصَّلَاةِ يَقْرَأُ كُلُّمَا، افْتَسَحَ يَقْلُلُ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ حَتَّى يَقْرَأُ مِنْهُمْ، ثُمَّ يَقْرَأُ بِسُورَةِ أُخْرَى مَعَهُ، وَكَانَ يَصْنَعُ ذَلِكَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ، فَكَلِمَةُ أَصْحَابِهِ، فَعَلَّوْهُ إِلَيْكَ تَقْرَأُ كُلُّهُ السُّورَةِ، ثُمَّ لَا تَرَى أَنَّهَا تُخْرِيكَ حَتَّى تَقْرَأُ بِسُورَةِ أُخْرَى، فَإِمَّا أَنْ تَقْرَأُ كُلُّهَا وَتَقْرَأُ بِسُورَةِ أُخْرَى، قَالَ: مَا أَنَا بِتَأْكِيهِ، إِنْ أَحْبَبْتُمْ أَنْ أَوْتَنُكُمْ بِهَا فَعَلِّثُ، وَإِنْ كَيْهُتُمْ تَرْتَكِّبُمْ، وَكَانُوا يَرْوَنَهُ أَقْسَاطَهُمْ، وَكَيْهُوا أَنْ يُؤْمِنُهُمْ عَيْرُهُ. فَلَمَّا أَتَاهُمُ الْنَّجِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرُوهُ الْجَنَّةَ، فَقَالُوا: «يَا فَلَانُ، مَا يَمْتَنَعُكَ بِمَا يَأْتُكَ بِهِ أَصْحَابُكَ، وَمَا يَمْتَنَعُكَ أَنْ تَقْرَأَ هَذِهِ السُّورَةِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ؟» فَقَالَ: «يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَجِبُهَا». فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنْ حُبَّهَا أَذْخَلَكَ الْجَنَّةَ».

هَذَا حَدِيثُ حَسْنٍ عَرِيبٍ مِّنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ عَنْ ثَابِتِ الْبَنَانِيِّ.⁴⁹

٢٣ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْرَائِيلُ قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَانُ بْنُ الْمُغِيرَةِ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْحَمْدَةِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: كَانَ النَّجِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ يَغْرُبُ نُفْسَهُ بِالْمُؤْفِقِ، فَقَالَ: «أَلَا رَجُلٌ يَخْمَلُ إِلَى قَوْمِهِ؟ فَإِنْ قُرِنَّشَا قَدْ مَنْعَوْنِي أَنْ أُبَلِّغَ كَلَامَ رَبِّيِّ».

هَذَا حَدِيثُ حَسْنٍ صَحِيحٍ.⁵⁰

٢٤ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْهَابُ بْنُ عَبَادِ الْعَبَدِيِّ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ أَبِي يَوْيِدِ الْمَهْنَدِيِّ، عَنْ عَمْرُو بْنِ قَيْسٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: مَنْ شَغَلَهُ الْقُرْآنُ عَنِ الْكُوْكِبِ وَمَسَأَلَتِي أَعْصَيْتُهُ أَفْصَلَ مَا أُعْطَيَ السَّائِلِينَ. وَفَصَلَ كَلَامَ اللَّهِ عَلَى سَائِرِ الْكَلَامِ كَفَضَلَ اللَّهُ عَلَى حَلْقِهِ».

هَذَا حَدِيثُ حَسْنٍ عَرِيبٍ.⁵¹

yer almamaktadır. Bununla birlikte Buhârî'nin Hallâd b. Yahyâ'dan (ö. 245/859) hadîs aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî el-Câmi'u's-şâhîh'te ondan 22 hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, "Gusl", 19.

⁴⁷ Tirmizî, "Fedâilü'l-Kur'ân", 5 (2883). Buhârî, et-Târîhi'l-kebîr, 8: 147-148. Aynı sened ve metinle. Sadece metindeki "şark" orada "berk" olarak gelmiştir.

⁴⁸ Tirmizî, "Fedâilü'l-Kur'ân", 5 (2884). Buhârî, Halku efâli'l-'ibâd (Riyâd: Mektebetü'l-meârif, ts.), 33-34. Aynı sened ve öneksiz kelime farkları hariç aynı metinle.

⁴⁹ Tirmizî, "Fedâilü'l-Kur'ân", 11 (2901). Buhârî, "Ezân", 106. Son üçü hariç râvîleri hazfedilmiş (muallak) olarak ve aynı metinle.

⁵⁰ Tirmizî, "Fedâilü'l-Kur'ân", 24 (2925). Buhârî, Halku efâli'l-'ibâd, 40. Aynı sened ve metinle.

٢٥ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سُلَيْمَانَ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَادُ بْنُ الْعَوَامَ قَالَ: حَدَّثَنَا سُفيَانُ بْنُ حَمْزَةَ، عَنْ الْحَكَمِ بْنِ عَيْنَيَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِ أَبُو هُرَيْرَةَ أَمْرًا أَنْ يَنْتَدِي بِكُلِّ الْكَلِمَاتِ، ثُمَّ أَتَيْنَاهُ عَلَيْهِ، فَبَيْنَا أَبُو هُرَيْرَةَ فِي تَعْضُضِ الطَّرِيقِ لَذِكْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْفَصْوَاءَ، فَخَرَجَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَرَغًا فَظَلَّ اللَّهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِذَا هُوَ عَلَيْهِ، فَأَدْفَعَ إِلَيْهِ كِتَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَمْرَ عَلَيْهِ أَنْ يَنْتَدِي بِكُلِّ الْكَلِمَاتِ فَأَنْطَلَهَا فَحَمَّا، فَقَامَ عَلَيْهِ أَيَّامُ الشَّرِيفِ فَنَادَى: «ذَلِكَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ بِرَبِّةِ مِنْ كُلِّ مُشْرِكٍ، فَسِيمُونُوا فِي الْأَرْضِ أَزِيْعَةً أَشَهِرًا، وَلَا يَجْعَلُنَّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكًا، وَلَا يَطْعُونَ بِالْبَيْتِ عُرَيْنًا، وَلَا يَدْخُلُنَّ الْجَنَّةَ إِلَّا مُؤْمِنُونَ». وَكَانَ عَلَيْهِ يَنْوَاهِي قَاتِلَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَنَادَى.

وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ.⁵²

٢٦ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ أَبِي الطَّيْبٍ قَالَ: حَدَّثَنَا مُصْعَبُ بْنُ سَلَامٍ، عَنْ عَمْرُو بْنِ فَيْسٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْحُدَريِّ، قَالَ: قَاتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْتَّوَا فِرَاسَةُ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بَعْدَ الْمَوْلَى». قُمْ قَرَاءُ {إِنْ} في ذَلِكَ لَا يَاتِي لِلْمُؤْمِنِينَ {الحجر ٧٥/١٥}

هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، إِنَّمَا تَعْرِفُهُ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. وَقَدْ رُوِيَ عَنْ بَعْضِ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي تَقْسِيرِ هَذِهِ الْآيَةِ: {إِنْ} في ذَلِكَ لَا يَاتِي لِلْمُؤْمِنِينَ {الحجر ٧٥/١٥} ⁵³

٢٧ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ وَمَيْرُ وَاحِدٍ، قَاتُوا: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ، قَاتَ حَدَّثَنِي أَبُو الرَّحْمَنِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ ابْنِ شَهَابٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيرٍ، قَاتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّمَا سُمِّيَ الْبَيْتُ الْعَيْنَ لِأَنَّهُ لَمْ يَفْهَمْ عَلَيْهِ جَبَارٌ».

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلاً. حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ قَاتَ حَدَّثَنَا أَلِيَّا، عَنْ عُقَيْلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْسَلاً.

⁵⁴

٢٨ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَاتَ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلَ بْنُ أَبِي الرَّتَادِ، عَنْ أَبِي الرَّتَادِ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيرٍ، عَنْ نَيَارِ بْنِ مُكْرِمِ الْأَسْلَمِيِّ، قَاتَ: الْمَأْتِيَّةُ: {إِنْ مَعَ الْمُتَّوَمِ فِي الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيِّلُهُوْنَ} في بَعْضِ سِيَّئَاتِ {الروم ٢/٣٠} فَكَانَتْ فَارِسُ يَوْمَ تَرَكَتْ هَذِهِ الْآيَةَ قَاهِرِينَ لِلرُّومِ، وَكَانَ الْمُسْتَلْمُونَ يُجْهَوْنَ ظَهُورَ الرُّومِ عَلَيْهِمْ لَأَنَّهُمْ وَإِنَّهُمْ أَهْلُ كِتَابٍ، وَفِي ذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ تَعَالَى: {وَيَوْمَئِذٍ يَرْجُعُ الْمُؤْمِنُونَ بَصَرَ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَسْأَءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ} [الروم ٤/٣٠] فَكَانَتْ قُرْيَشٌ تُحْبِطُ ظُهُورَ فَارِسٍ لَأَنَّهُمْ وَإِنَّهُمْ أَيُّسُوا بِأَهْلِ كِتَابٍ وَلَا يَعْنَى بِيَعْنِي، فَلَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ، خَرَجَ أَبُو هُرَيْرَةَ الصَّدِيقُ يَصْبِحُ فِي تَوَاحِي مَكَّةَ {إِنْ

⁵¹ Tirmizî, "Fedâilü'l-Kur'ân", 25 (2926). Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 2: 115. Buhârî, Hâlku efâli'l-ibâd, 109. Farklı senedle ve sadece birinci cümle benzer metinle. Ancak orada "Men şegalehu'l-Kur'ân" yerine "Men şegalehû zikrî an mes'eletî" şeklinde gelmiştir. İkinci cümlenin aynı rivâyeti için bk. Buhârî, Hâlku efâli'l-ibâd, 103.

⁵² Tirmizî, "Tefsîrü'l-Kur'ân", 10 (3091). Farklı senedli ama kısmen benzer bir metin için bk. Buhârî, "Tefsîr/Sûretü Berâe", 1. Buhârî'den önceki ve muâsırı muhaddislerin günümüze ulaşan eserlerinde de bu rivâyet Tirmizî'nin naklettiği şekilde yer almamaktadır. Bununla birlikte Buhârî'nin Saîd b. Süleymân'dan (ö. 225/839) hadîs aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî el-Câmi'u's-şâhih'te ondan 11 hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, "Vudû'", 33. Hadîsin aynı sened ve sonunda Ebû Bekr'in değil de Ebû Hüreyre'nin kalkıp ilâna devam etmesi hariç aynı metinle rivâyeti için bk. Ebû Ca'fer Ahmed b. Muhammed et-Tahâvî, Şerhu müşkili'l-âşâr (Beyrût: Müessesetü'r-risâle, 1994), 9: 218. Süleymân b. Ahmed et-Taberânî, el-Mu'cemü'l-kebîr (Kâhire: Mektebetü İbn Teymiyye, 1994), 11: 400.

⁵³ Tirmizî, "Tefsîrü'l-Kur'ân", 16 (3127). Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 7: 354. Aynı sened ve benzer metinle.

⁵⁴ Tirmizî, "Tefsîrü'l-Kur'ân", 23 (3170). Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 1: 201. Aynı sened ve benzer metinle. Oradaki metin söyledir: (إِنَّمَا سُمِّيَ اللَّهُ أَبْيَتُ الْعَيْنَ لِأَنَّهُ أَعْنَقَهُ مِنْ الْجَابِرَةِ)

عَلِيَّتُ الرُّومَ فِي أَذْنِ الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيَغْلِبُونَ فِي يَقْضِيَّةِ سِينِ [الروم ١/٣٠] قَالَ نَاسٌ مِنْ قُرْئَشٍ لِأَبِي بَكْرٍ: فَذَلِكَ يَبْيَنُنَا وَيَبْيَنُّكُمْ، رَعَمْ صَاحِبُكَ أَنَّ الرُّومَ سَتَغْلِبُ قَارِيسَ فِي يَقْضِيَّةِ سِينِ، أَفَلَا تَرَاهُنَّكَ عَلَى ذَلِكَ، قَالَ: «بَلِي». وَذَلِكَ قَبْلَ تَحْمِيمِ الرَّهَانِ، فَارْتَهَنَ أَبُو بَكْرٍ وَالْمُشْرِكُونَ وَتَوَاضَعُوا الرَّهَانَ، وَقَالُوا لِأَبِي بَكْرٍ: «كَمْ تَعْلَمُ الْبَصْرُ ثَلَاثَ سِينِ إِلَى تَسْعَ سِينِ، كَمْ يَبْيَنُنَا وَيَبْيَنُّكُمْ وَسَطْلًا تَنْتَهِي إِلَيْهِ». قَالَ: فَسَعَوْا يَبْيَنُنَا يَسْتَ سِينِ دَيْثَ سِينِ قَبْلَ أَنْ يَظْهُرُوا، فَأَخْدَمَ الْمُشْرِكُونَ رَهْنَ أَبِي بَكْرٍ، فَلَمَّا دَخَلُوا السَّنَةَ السَّابِعَةَ ظَهَرَتِ الرُّومُ عَلَى قَارِيسَ، فَعَادَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى أَبِي بَكْرٍ تَسْمِيَّةَ يَسْتَ سِينِ، قَالَ: وَأَسْلَمَ عِنْدَ ذَلِكَ نَاسٌ كَثِيرٌ».

هَذَا حَدِيثٌ حَسْنٌ صَحِيفٌ غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ نَيَارَ بْنِ مُكْبِرٍ، لَا تَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي الرَّزَادِ.⁵⁵

٢٩ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا عَنْ أَبِي زَيْدِ الْمَقْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي أُبُوبَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو مَرْحُومٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ مَعَاذِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ أَكَلَ طَعَامًا فَقَعَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَقَبَهُ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مَنِي وَلَا قُوَّةٍ، عُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَهَبِهِ».

هَذَا حَدِيثٌ حَسْنٌ غَرِيبٌ. وَأَلُو مَرْحُومٌ أَسْمُهُ: عَبْدُ الرَّحِيمِ بْنُ مَيْمُونٍ.⁵⁶

٣٠ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ الشَّافِعِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عُمَرِ بْنِ مُرْءَةَ، قَالَ: سَعَيْتُ بِالَّذِي بَنَى يَسَارَ بْنَ زَيْدٍ، حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ جَدِّي، سَعَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُومُ وَأَنْوَبَ إِلَيْهِ، عُفِرَ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَّ مِنَ الرَّحْفِ».

هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ لَا تَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ.⁵⁷

٣١ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا سَلِيمَانُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الدَّمَشْقِيُّ قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُشْلِمٍ قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَوْزَاعِيُّ قَالَ: حَدَّثَنِي شَدَّادُ أَبُو عَمَارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي وَاتِّهُ بْنُ الْأَسْعَفَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ اصْطَطَقَ كَيْنَاتَهُ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَطَقَى فُرِيشَا مِنْ كَيْنَاتَهُ، وَاصْطَطَقَى هاشِمًا مِنْ قُرْشِيَّ، وَاصْطَطَقَى مِنْ بْنِ هَاشِمٍ».

هَذَا حَدِيثٌ حَسْنٌ صَحِيفٌ غَرِيبٌ.⁵⁸

٣٢ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدِ الْمَقْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنَا حَيْثُوَ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَلْقَمَةَ، سَعَيْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ جُبَيْرٍ، أَلَّا سَعَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو، أَلَّا سَعَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا سَعَيْتُمُ الْمُؤْدَنَ فَعَلُوْلُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ». ثُمَّ صَلَوْا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى اللَّهَ عَلَيْهِ صَلَادَةً صَلَّى اللَّهَ عَلَيْهِ بِحَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلَوْا لِي الْوَسِيلَةَ فَإِنَّهَا مُنْتَلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدِ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، وَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ».

هَذَا حَدِيثٌ حَسْنٌ صَحِيفٌ. قَالَ حُمَّادٌ: «عَبْدُ الرَّحْمَنُ بْنُ حُبَيْرٍ هَذَا قُرْشِيَّ وَهُوَ مَصْرِيٌّ. وَعَبْدُ الرَّحْمَنُ بْنُ حُبَيْرٍ بْنُ تَعْفِيرٍ شَامِيٌّ».⁵⁹

٣٣ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَّادُ بْنَ بَشَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانٍ، عَنْ عِكْرَمَةَ،

⁵⁵ Tirmizî, "Tefsîrü'l-Kur'ân", 31 (3194). Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 8: 139. Aynı sened ve metinle.

⁵⁶ Tirmizî, "Deavât", 56 (3458). Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 7: 361. Aynı sened ve metinle.

⁵⁷ Tirmizî, "Deavât", 118 (3577). Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 2: 692. Sonundaki "... وَإِنْ كَانَ..." kismının olmaması hariç aynı sened ve metinle.

⁵⁸ Tirmizî, "Menâkib", 1 (3606). Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 1: 4; Buhârî, et-Târîħü's-sâgîr, 1: 9. Aynı sened ve metinle. Sadece et-Târîħü'l-kebîr'de Velîd b. Müslim ve Şuayb b. İshâk'ın birlikte Evzâî'den rivâyette bulunduğu belirtilmektedir.

⁵⁹ Tirmizî, "Menâkib", 1 (3614). Buhârî, "Ezân", 7. Farklı bir senedle ve sadece ilk cümle ortak. Bununla birlikte Buhârî'nin Abdullâh b. Yezîd'den (ö. 213/828) hadîs aldığı konusunda şüphe yoktur. Zira Buhârî el-Câmi'u's-şâhîh'te ondan 30'a yakın hadîs rivâyet etmektedir. Örneğin bk. Buhârî, "İ'tisâm", 3. Müslim hadîsi ilk iki râvîsi hariç aynı sened ve öünsüz birkaç kelime farkı hariç aynı metinle rivâyet etmiştir. Müslim, "Salât", 11.

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: "أُتْرِبَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ ابْنُ أَرْجُونَ، فَأَقَامَ إِنْكَةً ثَلَاثَ عَشْرَةَ وَبِالْمَلِيَّةِ عَشْرًا، وَتُؤْنِي وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثَ وَسَبْطَيْنَ".⁶⁰

هذا حدیث حسن صحيح.⁶⁰

٣٤ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَعِيدٍ قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكُ، عَنْ يَمَالِ، عَنْ أَبِي ظَبَيَانَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لَهُ أَعْرَفُ أَنَّكَ تَبَّيْ؟ قَالَ: «إِنِّي دَعُوتُ هَذَا الْعَدْقَ مِنْ هَذِهِ النَّخَلَةِ تَشَهُّدُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟» قَدَّعَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَحَعَلَ تَبَّلُّ مِنَ النَّخَلَةِ حَتَّى سَقَطَ إِلَى الْجَيْحِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قَالَ: «إِنِّي فَعَادَ، فَأَسَّلَمَ الْأَعْزَارِيُّ». فَأَسَّلَمَ الْأَعْزَارِيُّ.

هذا حدیث حسن عرب صحیح.⁶¹

٣٥ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو تَعْمِيرٍ قَالَ: حَدَّثَنَا الْمَسْعُودِيُّ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ مُسْلِمٍ بْنِ هُرَيْمَرَ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جَبَّابِيْنَ مُطْعِمِيْ، عَنْ عَلَيِّيَّ، قَالَ: «مَمْ كُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالظَّوِيلِ وَلَا بِالْعَصِيرِ، شَشُّ الْكَفَنِ وَالْقَعْدَيْنِ، صَحْمُ الرَّاسِ، صَحْمُ الْكَرَادِيسِ، طَوِيلُ الْمَسْرَرَةِ، إِذَا مَشَى تَكَفَّلَ تَكَفَّلُوا كَمَا يَنْتَهِ مِنْ صَبَّبِ، لَمْ أَرْ قَبَّلَهُ وَلَا بَعْدَهُ مَثَلَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ». فَأَسَّلَمَ الْأَعْزَارِيُّ.

هذا حدیث حسن صحيح. حَدَّثَنَا سُقِيَّاً بْنُ وَكِيعَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ الْمَسْعُودِيِّ، يَهُدَا الْإِسْنَادُ تَحْوِيَّهُ.⁶²

٣٦ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَسْنُ بْنُ وَاقِعِ الرَّوْلِيِّ قَالَ: حَدَّثَنَا صَمْرَةُ بْنُ زَيْعَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ كَثِيرٍ - مَوْلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَكُورَةَ - عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمْرَةَ، قَالَ: حَاجَ عُثْمَانُ إِلَى الْجَيْحِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْأَفْ دِينَارٍ - قَالَ الْحَسْنُ بْنُ وَاقِعٍ: وَكَانَ فِي مَوْضِعٍ آخَرَ مِنْ كَثِيرٍ، فِي كُمَّهٍ - جِنْ جَهَرَ حَجِشَ الْعُسْرَةَ فَتَشَرَّكَهَا فِي جَحْرِهِ. قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: فَرَأَيْتُ الْجَيْحَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْتَلُهَا فِي جَحْرِهِ وَيَقُولُ: «مَا ضَرَّ عُثْمَانَ مَا عَمِلَ بَعْدَ الْيَوْمِ». مَرِيَّنِيَّ.

هذا حدیث حسن عرب من هذا الوجه.⁶³

٣٧ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، عَنْ إِسْرَائِيلِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ الزَّرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعَفْرَوْنَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ: «أَشْبَهْتُ خَلْقِي وَخُلْقِي». وَفِي الْحَدِيثِ قَصَّةً.

هذا حدیث حسن صحيح.⁶⁴

٣٨ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، وَالْحَسْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ إِسْرَائِيلِ، عَنْ السُّنْدَيِّ، عَنْ الْوَلِيدِ بْنِ أَبِي هِشَامٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ زَائِدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يُبَلِّغُنِي أَحَدٌ عَنْ أَحَدٍ شَيْئًا». وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا مِنْ هَذَا مِنْ غَيْرِ هَذَا الْوَجْهِ.⁶⁵

٣٩ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ خَالِدِ الْجِعْصَيِّ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ

⁶⁰ Tirmizî, "Menâkib", 4 (3621). Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 1: 8. Aynı sened ve aynı metinle. Farklı sened ve benzer bir metin için bk. Buhârî, "Menâkibü'l-Ensâr", 28.

⁶¹ Tirmizî, "Menâkib", 6 (3628). Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 3: 3. Aynı sened ve aynı metinle.

⁶² Tirmizî, "Menâkib", 8 (3637). Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 1: 8. Aynı sened ve aynı metinle.

⁶³ Tirmizî, "Menâkib", 19 (3701). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Bununla birlikte Buhârî'nin Hasan b. Vâki'den (ö. 220/835) hadîs aldığıında şüphe yoktur. Zira Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr ve et-Târîħü's-sâgîr adlı eserlerinde ondan 30 civârında rivâyette bulunmuştur. Örneğin bk. Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 7: 100. İlk râvîsi hariç aynı sened ve önemsiz kelime farklıları hariç aynı metinle rivâyeti için bk. Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, 34: 232.

⁶⁴ Tirmizî, "Menâkib", 30 (3765). Buhârî, "Sulh", 6 ve "Megâzî", 43. Aynı sened ve metinle fakat Tirmizî'nin de işaret ettiği gibi daha uzun olarak.

⁶⁵ Tirmizî, "Menâkib", 64 (3897). Buhârî, et-Târîħü'l-kebîr, 3: 394. Aynı sened ve aynı metinle. Ancak orada Zeyd b. Zâide, Zeyd b. Zâid ve Ubeydullâh b. Mûsâ da sadece Ubeydullâh olarak geçmektedir.

المقبري، عن أبيه، عن أبي هريرة، قال: أخذني رجلٌ من بي فزارة إلى النبي صلّى الله عليه وسلم ناقفة من إبله التي كانوا أصابوا بالغaitة فعوضه منها ببعض العرض فتسخط، فسمعت رسول الله صلّى الله عليه وسلم على الميت يقول: «إِنَّ رِحَالًا مِّنَ الْعَرَبِ يُهْدِي أَحَدَهُمُ الْمَلَكَيَّةَ فَأُعَوِّذُهُ مِنْهَا بِقَدْرِ مَا عِنْدِي ثُمَّ يَسْخَطُ فِيهِ عَنِّي، وَلَمْ يَلِدْ لَأَقْبَلْ بَعْدَ مَعَامِي هَذَا مِنْ رَجُلٍ مِّنَ الْعَرَبِ هَذِهِ إِلَّا مِنْ قُرْشِيُّ أَوْ أَنصَارِيُّ أَوْ تَقْفِيَّ أَوْ دَوْسِيُّ». ⁶⁶
وَهَذَا أَصْحَحُ مِنْ حَدِيثِ تَبَدِّلِ بْنِ هَارُوذَ.

Bu 39 hadîs Tirmizî'nin Buhârî'den yaptığı rivâyetlerdir. Aşağıda gelecek olan 5 hadîsi ise Tirmizî doğrudan Buhârî'den nakletmemiş, sadece onun tarafından da rivâyet edildiğini belirtmiştir.

1 - حدثنا عبد الله، عن سعيد، عن فتاده، عن سمرة بن جندب، عن النبي صلّى الله عليه وسلم آلمه قال: «صلادة الوسطى صلاة العصر». ⁶⁷

وفي الباب عن علي، وعائشة، وحفصة، وأبي هريرة، وأبي هاشم بن عبدة. قال علي بن عبد الله: «Hadîth al-hassan، عن سمرة حديث صحيح وقد سمع منه». حديث سمرة في صلاة الوسطى حديث حسن صحيح. وهو قول أكثر العلماء من أصحاب النبي صلّى الله عليه وسلم وغيرهم، وقال زيد بن ثابت، وعائشة: «صلادة الوسطى صلاة الظهر». وقال ابن عباس، وابن عمر: «صلادة الوسطى صلاة الصبح». حدثنا أبو موسى محمد بن المنكي قال: حدثنا قريش بن أنس، عن حبيب بن الشهيد، قال: قال لي محمد بن سيرين: «سل الحسن من سمع حديث العقيقة». فسألته، فقال: «سمعتم من سمرة بن جندب». وأخبرني محمد بن إسماعيل، عن علي بن عبد الله، عن قريش بن أنس، بهذا الحديث. قال محمد: قال علي: «وسماع الحسن من سمرة صحيح». واحتج بهذا الحديث.

2 - حدثنا عمرو بن مالك، ومحمود بن حداثي التعدادي، قال: حدثنا مروان بن معاوية قال: حدثنا عبد الرحمن بن أبي ميمونة الأنصاري، عن سلمة بن عبد الله بن محسن المطمي، عن أبيه، وكذا ثلة صحابة، قال: قال رسول الله صلّى الله عليه وسلم: «من أصبح منكم آمناً في سنته معافي في جسديه عنده قوته يومه فكانما حيزث له الدنيا». ⁶⁸

هذا حديث حسن عربت، لا تعرّف إلا من حديث مروان بن معاوية. وحيث أن جمعت. حدثنا بذلك محمد بن إسماعيل قال: حدثنا الحميدي قال: حدثنا مروان بن معاوية، تكوه وفي الباب عن أبي الدرداء.

3 - حدثنا عبد الله بن عبد الرحمن قال: أخبرنا محمد بن الصلت قال: حدثنا أبو كعبي، عن عطاء بن السائب، عن أبي الصبحي، عن ابن عباس، قال: مرّ بهوديٌّ بالنبي صلّى الله عليه وسلم فقال له النبي صلّى الله عليه وسلم: «يا بهودي حدثنا». «كيف تقول يا أبا الناس إذا وضع الله السموات على ذه، والأرض على ذه، والماء على ذه، والجبال على ذه، وسائر الخلق على ذه». وأشار أبو جعفر محمد بن الصلت بخنصره أولاً، ثم تابع حتى بلغ الإيمان، فأذن الله: {وَمَا قَاتَلُوا اللَّهَ حَقَّ قَدِيرٍ} (الأنعام ٦/٩١)

هذا حديث حسن صحيح عربت لا تعرّف إلا من هذا الوجوه. وأنه كعبي اسمه: يعني بن المطلب. رأى أن محمد بن إسماعيل

⁶⁶ Tirmizî, "Menâkib", 74 (3946). Buhârî, *el-Edebi'l-müfred*, 307 (596). Senedi ve birkaç önemsiz kelime hariç metni aynıdır.

⁶⁷ Tirmizî, "Salât", 133 (182). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Bununla birlikte Buhârî'nin Ali b. Abdullâh'tan (ö. 234/849) hadîs aldığında şüphe yoktur. Zira Buhârî, *el-Câmi'u's-sâhihi*'te adlı eserinde ondan 270 civârında rivâyette bulunmuştur. Örneğin bk. Buhârî, "İlim", 14. Hadîsin ilk râvîsi hariç senedi ve metni aynı bir rivâyeti için bk. Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, 33: 313. Tirmizi rivâyetinde geçen hadîsin dışındaki bir bölüm şu ifadelerle *el-Câmi'u's-sâhihi*'te de ("Akîka", 2) yer almaktadır:

حدّثني عبد الله بن أبي الأسود، حدّثنا قريش بن أنس، عن حبيب بن الشهيد، قال: أمرني ابن سيرين: أن أسائل الحسن: ممّن سمع حديث العقيقة؟
فسألته فقال: «من سمرة بن جندب».

⁶⁸ Tirmizî, "Zühd", 34 (2346). Buhârî, *el-Edebi'l-müfred*, 156 (300). Buhârî, *et-Târihi'l-kebîr*, 5: 373. Aynı sened ve iki eş anlamlı kelime kullanımı hariç aynı metinle.

رَوَى هَذَا الْحَدِيثُ عَنْ الْمُحْسِنِ بْنِ شَحْعَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الصَّلَتِ.⁶⁹

٤ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبْنُ أَبِي عَدِيٍّ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ عَكْرِمَةَ، عَنْ أَبْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: "فِي قِضَى الَّتِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ أَبْنُ حَمْسٍ وَسَيِّدُ سَنَةً".⁷⁰

هَكَذَا حَدَّثَنَا حَمْدَلَى بْنُ بَشَّارٍ، وَرَوَى عَنْهُ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ مِثْلَ ذَلِكَ.⁷¹

٥ - حَدَّثَنَا أَبُو كُرْبَيْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءَ قَالَ: حَدَّثَنَا طَلْحَةُ بْنُ يَحْيَى، عَنْ مُوسَى، وَعِيسَى ابْنِي طَلْحَةَ، عَنْ أَبِيهِمَا طَلْحَةَ، أَنَّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالُوا لِأَغْرِيَّ جَاهِلَ: "سَلْمٌ عَمَّنْ قَضَى تَحْبَهُ مِنْ هُوَ؟" وَكَانُوا لَا يَجِدُونَ عَلَى مَسْأَلَيْهِ يُؤْقِلُونَ وَيَهَانُونَ، فَسَأَلَهُ الْأَغْرِيُّ، فَأَغْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ فَأَغْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ فَأَغْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ إِلَيْيَ اطْلَعْتُ مِنْ بَابِ الْمَسْجِدِ وَعَلَيْيَ ثَيَّاتٍ خُضْرٌ، فَلَمَّا رَأَيْنَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَئِنَ السَّائِلُ عَمَّنْ قَضَى تَحْبَهُ؟» قَالَ الْأَغْرِيُّ: "إِنَّا يَا رَسُولَ اللَّهِ." قَالَ: «هَذَا مَنْ قَضَى تَحْبَهُ».«

هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ لَا تَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ أَبِي كُرْبَيْرٍ، عَنْ يُوسُفِ بْنِ بَكْرٍ وَقَدْ رَوَاهُ غَيْرٌ وَاحِدٌ مِنْ كِتَابِ أَهْلِ الْحَدِيثِ عَنْ أَبِي كُرْبَيْرٍ، بِهَذَا الْحَدِيثِ، وَبَعِثَتْ مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بُخَدَّثٍ بِهَذَا عَنْ أَبِي كُرْبَيْرٍ، وَوَضَعَهُ فِي كِتَابِ الْفَوَائِدِ.⁷²

Sonuç ve Değerlendirme

Tirmizî'nin doğrudan Buhârî'den rivâyet ettiği 39 ve ondan rivâyet etmese de onun tarafından da rivâyet edildiğini belirttiği 5 hadîs Sünenu'l-Tirmizî'de yer almaktadır. Sünenu'l-Tirmizî'de 3956 hadîs olduğuna göre Tirmizî'nin Buhârî'den yaptığı rivâyetlerin tüm rivâyetlerine oranı yaklaşık %1'dir.

Bahsi geçen ilk 39 rivâyeti incelediğimizde bunların 18 tanesinin aynı, 10 tanesinin az veya çok benzer sened ve metinlerle Buhârî'nin mevcut eserlerinde yer aldığı görülmekte, 11 tanesi ise bu eserlerde bulunmamaktadır. Diğer 5 rivâyetin ise 2 tanesi aynı, 1 tanesi de benzer sened ve metinlerle bu eserlerde rivâyet edilmekte, kalan 2 tanesi bu

⁶⁹ Tirmizî, "Tefsîrü'l-Kur'ân", 41 (3240). Tirmizî'nin belirttiği senedden farklı bir senedle rivâyet edilen ana teması aynı ama detayları farklı bir benzeri için bk. Buhârî, "Tefsîr/Sûretü'z-Zümer", 2. Hadîsin aynı senedli ve öünsüz birkaç kelime farkı hariç aynı metinli rivâyeti için bk. Süleymân b. Ahmed et-Taberânî, *el-Mu'cemî'l-evsat* (Kâhire: Dârû'l-Harameyn, ts.), 5: 67. Bununla birlikte Buhârî'nin Hasan b. Şucâ' dan (ö. 244/858) hadîs aldığında şüphe yoktur. Zira Buhârî, *el-Câmi'u's-şâhîh'* te ondan 1 hadîs rivâyet etmiştir. Bk. Buhârî, "Tefsîr/Sûretü'z-Zümer", 4. Orada sadece "Hasan" olarak belirtilen kişinin Hasan b. Şucâ' olduğuna dair bk. Ebû Bekr Muhammed b. İsmâîl, *el-Mu'lim bi-şuyûhi'l-Buhârî ve Müslîm* (Beyrût: Dârû'l-kütübi'l-ilmiyye, ts.), 91.

⁷⁰ Tirmizî, "Menâkîb", 4 (3622). Tirmizî'nin belirttiği senedden farklı bir senedle rivâyet edilen ve eş anlamlı kelime kullanımı hariç aynı metinli bir rivâyeti için bk. Buhârî, *et-Târîhü'l-kebîr*, 3: 255. Buhârî, *et-Târîhü's-şaŷîr*, 1: 29. Buhârî'nin Muhammed b. Beşşâr'dan (ö. 252/866) hadîs aldığında şüphe yoktur. Zira Buhârî, *el-Câmi'u's-şâhîh'* te ondan 186 hadîs rivâyet etmiştir. Örneğin bk. Buhârî, "İlim", 11.

⁷¹ Tirmizî, "Menâkîb", 22 (3742). Bu rivâyet Buhârî'nin mevcut eserlerinde bulunamadı. Bununla birlikte Buhârî'nin Ebû Küreyb'den (ö. 247/861) hadîs aldığında şüphe yoktur. Zira Buhârî, *el-Câmi'u's-şâhîh'* te ondan 5 hadîs rivâyet etmiştir. Örneğin bk. Buhârî, "Mevâkitü's-salât", 17. Hadîsin aynı sened ve metinle rivâyeti için bk. Ebû Ya'lâ, *el-Müsneđ* (Dîmaşk: Dârû'l-me'mûn, 1984), 2: 26.

eserlerde yer almamaktadır. Aynı sened ve metinlerle Buhârî'nin eserlerinde tespit edilemeyen rivâyetlerin onun günümüze ulaşamayan eserlerinde olması muhtemeldir. Nitekim Tirmizî'nin yukarıda belirtilen son rivâyetinde geçen *سَيِّدُنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ كُرْبَلَى، وَوَضْعَةُ فِي كِتَابِ الْفَوَّايدِ*⁷² ibaresi de bunu desteklemektedir. Bu ibâreden anlaşıldığı üzere Buhârî'nin *Kitâbü'l-fevâid* adlı günümüze ulaşamayan bir eseri vardır.⁷³

Yukarıdaki açıklamalardan anlaşıldığı üzere, 44 rivâyetin 31 tanesi Buhârî'nin günümüze ulaşan eserlerinde kısmen veya tamamen yer almaktakta, 13 tanesi ise bu eserlerde bulunmamaktadır. Belirtilen 31 rivâyetin 20 tanesi tam olarak, 11 tanesi ise kısmen bu eserlerde yer almaktadır. Bunların bahsi geçen eserlere göre dağılımı şöyledir:⁷⁴

KAYNAK	HADİS NO	TOPLAM HADİS SAYISI
<i>et-Târîhu'l-kebîr</i>	7, 1322, 2346, 2681, 2863, 2883, 2926, 3127, 3170, 3194, 3458, 3577, 3606, 3621, 3622, 3628, 3637, 3897	18
<i>el-Câmi'u's-şâhîh</i>	619, 2549, 2862, 2870, 2884, 2901, 3091, 3240, 3614, 3621, 3765	11
<i>el-Edebiu'l-müfred</i>	7, 2346, 2369, 3946	4
<i>et-Târîhu's-şâgîr</i>	1322, 3606, 3622	3
<i>Halķu ef'âli'l-'ibâd</i>	2884, 2925, 2926	3

Tablododa da görüldüğü üzere, Tirmizî'nin Buhârî'den yaptığı 18 rivâyet *et-Târîhu'l-kebîr*'de, 11 tanesi ise *el-Câmi'u's-şâhîh*'te tamamen veya kısmen yer almaktadır. Ancak *el-Câmi'u's-şâhîh*'teki 11 rivâyetten 3 tanesi, *et-Târîhu'l-kebîr*'deki 18 rivâyetten ise 14 tanesi Sünenü't-Tirmizî'deki rivâyetlerle birebir örtüşlüğü için aslında *et-Târîhu'l-kebîr*'in Sünenü't-

⁷² Tirmizî, "Menâkib", 22 (3742).

⁷³ Buhârî'nin günümüze ulaşan ve ulaşmayan eserleriyle ilgili geniş bir liste için bk. A 'zamî, "el-Câmi'u's-şâhîh", 6: 371-372.

⁷⁴ Tablodaki toplam sayının 30 değil 39 olmasının nedeni bazı rivâyetlerin birden çok kaynakta geçmesidir.

Tirmizi'yle uyumlu rivâyetlerinin oranı *el-Câmi 'u's-şâhîh*'e göre çok daha yüksektir. Birebir ve kısmen örtüşmeyi kapsayan genel orana bakıldığında *et-Târîhu'l-kebîr*'in payı yaklaşık %60, *el-Câmi 'u's-şâhîh*'in payı yaklaşık %35'ken birebir örtüşme açısından tablo ele alındığında *et-Târîhu'l-kebîr*'in payı %45, *el-Câmi 'u's-şâhîh*'in payı ise yaklaşık %10 olmaktadır. Dolayısıyla Tirmizi'nin genellikle Buhârî'nin *el-Câmi 'u's-şâhîh* adlı eserine dâhil etmediği rivâyetlerini kitabına aldığı ve bunlar içinde de *et-Târîhu'l-kebîr*'de nakledildiği görülen rivâyetlere ağırlık verdiği söylenebilir. Ayrıca Tirmizi'nin tercih ettiği bu rivâyetleri içeren ve içermesi muhtemel olan kitapların bir kısmı günümüze ulaşamadığı için, Tirmizi'nin Buhârî'den naklettiği rivâyetlerin birçoğunu o eserlerde yer alıp almadığını, dolayısıyla Buhârî'nin o rivâyetleri kitaplarında rivâyet etmeyi tercih edip etmediğini doğrudan tespit etme imkânı bulunmamaktadır.

Kaynakça

- Ahmed b. Hanbel. *el-Müsned*. 50 Cilt. Beyrût: Müessesetü'r-risâle, 2001.
- A'zamî, M. Mustafa. "el-Câmi 'u's-şâhîh". *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*. 6: 368-372. Ankara: TDV Yayıncıları, 1992.
- Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl. *el-Câmi 'u's-sahîh*. Kâhire: Dârü'l-hadîs, 2011.
- Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl. *ed-Du 'afâ'u's-sağîr*. Beyrût: Dârü'l-mâ'rife, 1986.
- Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl. *el-Edebü'l-müfred*. Riyâd: Mektebetü'l-meârif, 1998.
- Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl. *Halku efâli'l-ibâd*. Riyâd: Mektebetü'l-meârif, ts.
- Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl. *el-Kirâetu ḥalfe'l-imâm*. Pâkistan: el-Mektebetü's-selfiyye, 1980.
- Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl. *el-Künâ*. Dekkan: Dârü'l-meârif'i'l-Osmâniyye, ts.
- Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl. *Ref'u'l-yedeyn fi's-ṣalât*. Beyrût: Dâru İbn Hazm, 1996.
- Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl. *et-Târîħü's-sağîr*. 2 Cilt. Kâhire: Dârü't-türâs, 1977.
- Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl. *et-Târîħü'l-kebîr*. 9 Cilt. Dekkan: Dârü'l-meârif'i'l-Osmâniyye, ts.
- Ca'd, Enes. "el-Mesâilü'lletî ḥâlefe fîhi'-t-Tirmizi şeyhahû el-Buhârî". *Kilis 7 Aralık Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 2/2 (2015/1): 151-176.
- Ca'd, Enes. "Tirmizi'nin Sünen'inde Buhârî ve Ebû Zur'a'nın İhtilafları =

- Differences Between Bukhari and Abu Zur'a in Tirmidhi's Sunan = İhtilafü'l-Buhârî ve Ebî Zür'a fî Süneni't-Tirmizi". *Cumhuriyet İslahiyat Dergisi* 20/1 (2016): 245-266.
- Çakan, İ. Lütfü. "el-Câmi'uş-şâhîh". *Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi*. 7: 129-132. Ankara: TDV Yayınları, 1993.
- Dahîl, Yûsuf b. Muhammed. *Suâlâtü't-Tirmizî li'l-Buhârî havle ehâdîs fî Câmi'i't-Tirmizî*. Medîne: el-Câmiyatü'l-İslâmiyye, 2003.
- Dârekutnî, Ali b. Ömer. *Sünenü'd-Dârekutnî*. 5 Cilt. Beyrût: Müessesetü'r-risâle, 2004.
- Dârimî, Abdullâh b. Abdurrahmân. *Sünenü'd-Dârimî*. 4 Cilt. Suûdî Arabistan: Dârü'l-muğnî, 2000.
- Ebû Bekr Muhammed b. İsmâîl. *el-Mu'lîm bi-şuyûhi'l-Buhârî ve Müslim*. Beyrût: Dârü'l-kütübi'l-ilmiyye, ts.
- Ebû Dâvûd et-Tayâlisî. *el-Müsned*. 4 Cilt. Mısır: Dârü Hicr, 1999.
- Ebû Ya'lâ, Ahmed b. Ali. *el-Müsned*. 13 Cilt. Dîmaşk: Dârü'l-me'mûn, 1984.
- Itr, Nûreddin. *el-İmâm et-Tirmizî ve'l-müvâzenetü beyne câmi'i'hî ve beyne's-şâhîhayn*. by.: Matbaatü lecneti'-t-te'lîf ve't-terceme ve'n-neşr, 1970.
- İbn Ebî Şeybe, Abdullâh b. Muhammed. *el-Muşannef*. 7 Cilt. Riyâd: Mektebetü'r-rûşd, 1409.
- İbn Ebî Şeybe, Abdullâh b. Muhammed. *el-Müsned*. 2 Cilt. Riyâd: Dârü'l-vatan, 1997.
- İbn Hacer el-Askalânî. *Tâkrîbü't-Tehzîb*. Kâhire: Dârü'l-'âsime, ts.
- İbn Hacer el-Askalânî. *Fethü'l-Bârî Şerhu Sahîhi'l-Buhârî*. 13 Cilt. Beyrût: Dârü'l-mâ'rife, 1379.
- İbn Mâce, Muhammed b. Yezîd. *es-Sünen*. 2 Cilt. Kâhire: Dârü ihyâ'i'l-kütübi'l-Arabî, ts.
- İbn Zenceveyh, Humeyd b. Mahled. *el-Emvâl*. Suûdî Arabistan: Merkezü'l-Melik Faysal, 1986.
- Ma'mer b. Râşîd. *el-Câmi'* (*Muşannef'in sonunda*). 11 Cilt. Beyrût: el-Mektebü'l-İslâmî, 1403.
- Martı, Huriye. "Tirmizî'nin Zevâidi ve Sîhhat Analizi: -Kütüb-i Sitte Merkezli Bir Mukayese-". *Hadîs Tetkikleri Dergisi* 7/2 (2009): 7-17.
- Mübârekpûrî, Muhammed Abdurrahmân b. Abdürrrahîm. *Tuhfetü'l-ahvezî şerhu Câmi'i't-Tirmizî*. Beyrût: Dârü'l-kütübi'l-ilmiyye, ts.
- Nesâî, Ahmed b. Şuayb. *es-Sünenü'l-Kübrâ*. 12 Cilt. Beyrût: Müessesetü'r-risâle, 2001.
- San'ânî, Abdurrezzâk b. Hemmâm. *el-Muşannef*. Beyrût: el-Mektebetü'l-İslâmî, 1403.

- Sofuoğlu, Cemal. "Zayıf ve Mevzu Hadîsler Açısından Tirmizî'nin Süneni Üzerine Bir İnceleme". *Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 6 (1989): 43-87.
- Taberânî, Süleymân b. Ahmed. *el-Mu‘cemü'l-evsat*. 10 Cilt. Kâhire: Dârü'l-Harameyn, ts.
- Taberânî, Süleymân b. Ahmed. *el-Mu‘cemü'l-kebîr*. 25 Cilt. Kâhire: Mektebetü İbn Teymiyye, 1994.
- Tahâvî, Ebû Ca'fer Ahmed b. Muhammed. *Şerhu müşkili'l-âsâr*. 16 Cilt. Beyrût: Müessesetü'r-risâle, 1994.
- Tirmizî, Ebû Îsâ Muhammed b. Îsâ b. Sevre. *el-Câmi'u's-şâhîh* (*Sünenü't-Tirmizî*). 5 Cilt. Mısır: Mektebetü Mustafâ el-Bâb el-Halebî, ts.